

Henki & elämä

Jyväskylän seurakunnan lehti 13.2.2014 • numero 3

Tukena & turvana

Ja minähän
en armopaloja
huoli!

► sivu 5

Kolkuttaako
sijoittajan
omatunto?

► sivut 6–7

Taika-Petteri
on pienten
tekojen asialla.

► sivu 16

Pääkirjoitus

Joskus
ja jouluna

Satuin paikalle, kun keski-ikäinen mies teki tunnustuksen. Hän kertoi käyvänsä jumalanpalveluksessa harvakseltaan. On työkiireitä ja muuta, jonka vuoksi ei tule lähdettyä. Mies uumoili, että hänen kaltaisiaan on lukuisia. Ihmisiä, jotka käyvät kirkossa joskus ja jouluna. Kun tällainen tunnustus pääsee keski-ikäisen miehen suusta, kovin moni tuskin hätkähtää. Minä hätkähdin, sillä mies oli arkkipiispa Kari Mäkinen.

Mäkinen teki paljastuksensa Seinäjoen jumalanpalveluspäivillä. (Kyllä, sellainenkin tapahtuma on.) Olin viran puolesta mukana siinä noin 800 ihmisen joukossa, jotka miettivät jumalanpalveluksen anatomiaa. Alati harveneva kirkossakävijöiden joukko kun on ollut vahva viesti, että tavan ihminen ei pidä jumalanpalvelusta kovinkaan vetovoimaisena. Päivien aikana tuli selväksi, että perusmuodossaan jumalanpalvelus on puiseva myös monien kirkon työntekijöiden mielestä.

Kun tällainen joskus ja (joskus) jouluna -tyyppi lähtee jumalanpalveluspäivillä kokeilemaan, olisiko jumalanpalvelus muuttunut aiempaa elävämmäksi, hieman jännittävä. Jumalanpalveluksessa on kaava, eli säännöt, joiden mukaan toimitaan. Aktiivikävijälle kaava on tuttu, satunnainen kävijä ei tunne pelisääntöjä.

Tempoillaan ylös ja alas, veisataan virsiä, rukoillaan ja kuunnellaan – paitsi silloin kun ajatukset harhailevat. Väki näyttää vakavalta. Rohkaisen itseni ja lähdän ehtoolliselle – huomaan talvitakki korvissa, että muut jo nottajat ovat paitahihasillaan. Pitääkö ehtoollisen antajalle sanoa jotain - aamen, kiitos vai päivää, entä jos vain nyökkään? Saako tässä kohtaa hymyillä? Nyt kerätään kolehti - onhan minulla käteistä? Yhtäkkiä vieruskaveria pitää ottaa kädestä ja sanoa ”rauhaa” – tämä tuli ihan pusikista, minua tartutuaan molemmista käsistä, hätäännyin enkä sano mitään.

Kirkolla on ammattitaitoisia, työleen vahvasti sitoutuneita työntekijöitä. Kirkon perusviesti on ilosanoma. Kirkko on yli neljällä miljoonalla jäsenellään Suomen ehdottomasti suurin yhteisö. Näistä lähtökohdista voisi kuvitella, että toiminnan keskiössä olisi iloinen yhdessäolon juhla. Jumalanpalvelus, josta jäsenet eivät malta pysyä poissa. Jumalanpalvelus, jossa satunnaisella kävijälläkin on hyvä ja luonteva olla. Sellaisen saavuttamiseen taidetaan tarvita useammat jumalanpalveluspäivät.

Marjo Rönkvist
päätoimittaja

Henki & elämä

Kannen kuva: Niko Ritvanen (vas.), Riikka Koskinen ja Juhani Koskinen huostaanotettiin lapsena. Nykyään he saavat tukea toisistaan sijoitettujen nuorten vertaisryhmässä.

Kuva: Petri Kananen

Onko vastuu yksilön,
yhteisön vai yhteiskunnan?

PETRI KANANEN
teksti ja kuva

Onko vastuu elämästä ihmisellä, yhteisöllä vai yhteiskuntalla? Kuka on vastuussa lasten kasvatuksesta? Kuka vastaa ihmisen perustoi-meentulosta? Kenen vastuulla on pitää huolta ihmisestä? Kenen vastuulla on, että yhteiskunnassa toteutuu oikeudenmukaisuus ja tasa-arvo? Onko taloudellinen eriarvoistuminen ja yhteiskuntaluokkien muodostuminen hyväksyttävää?

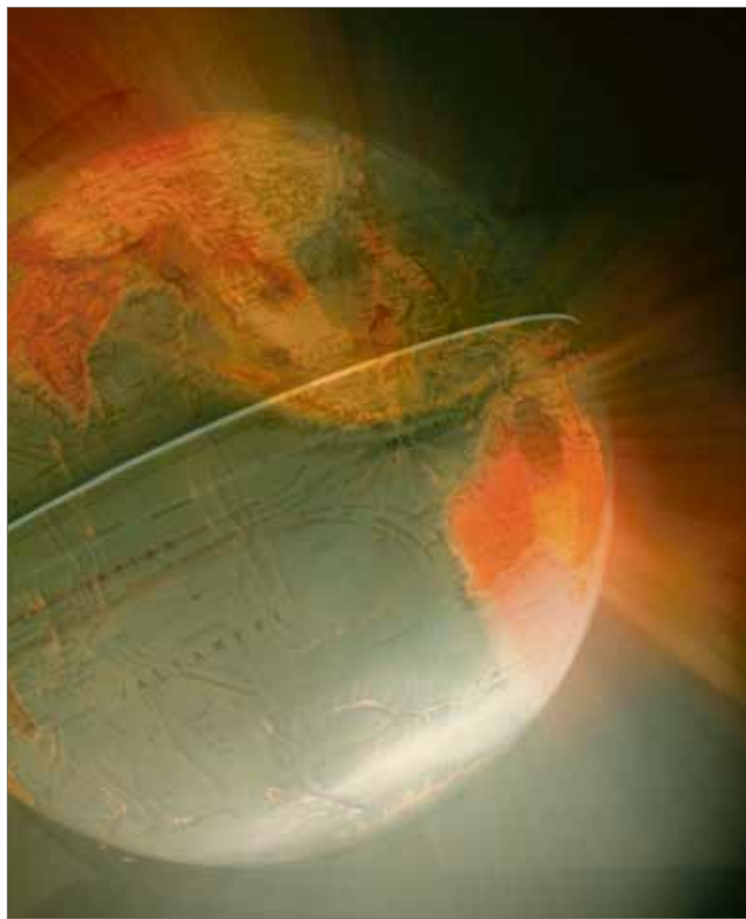
Tätä kaikkea pohditaan Jyväskylässä ensimmäistä kertaa järjestettävässä Arvofoorumissa 18. helmikuuta.

Vastuukysymyksiä pohditaan paneelikeskustelussa, johon osallistuvat rehtori **Meri Lumela**, kaupunginhallituksen puheenjohtaja **Riitta Mäkinen**, lapsiasiavaltuutettu **Maria Kaisa Aula**, päätoimittaja **Pekka Mervola**, piispa **Simo Peura**, Jypin toimitusjohtaja **Kari Tyni** ja vs. diakonian työalasihteerinä **Tero Reingoldt**.

Arvofoorumiin järjestää Jyväskylän seurakunta yhteistyössä Keski-Suomalaisen ja YLE Keski-Suomen kanssa.

Miksi Arvofoorumi järjestetään ja mitä sillä tavoitellaan, kirkkoherra **Arto Viitala**?

– Yhteiskunnan eri puollilla tehdään isoja ja pieniä ratkaisuja, joiden vaikutukset ulottuvat arkeemme. Arvot ohjaavat valintojamme. Talouden rajalliset resurssit on pakko ottaa huomioon, mutta voimme myös miettiä, mikä on luovuttamatonta ja mitä myön-teistä saadaan aikaa, kun kan-

Suuria kysymyksiä. Arvofoorumeissa pohdiskellaan, kenen pitäisi kantaa vastuun kasvatuksesta, perustoi-meentulosta tai yhteiskunnan oikeudenmukaisuudesta.

namme yhdessä vastuuta niin yksilöinä kuin yhteisöinä.

– Seurakuntamme haluaa vahvistaa välittämisen ilmapiiriä kaupunkissamme myös tällaisen arvofoorumin avulla, ja todella hienoa on, että saimme mukaan mielenkiintoisen kokoonpanon eri alojen

vaikuttajia ja yhteistyössä ovat mukana myös median edustajat, kirkkoherra Arto Viitala sanoo.

Arvofoorumi Aalto-salilla, Kauppakatu 30.18.2, klo 16.00–17.30. Kahvit klo 15.00. Vapaa pääsy.

Tapetilla

Ystävä on kiva kun sen kanssa voi hassutella

KAARINA HEISKANEN teksti
KUOKKALAN IIPPARIT kuva

Perjantaina sydänkortit ja -kakut tekevät kauppansa. Muualla maailmassa 14.2. on lemmekäs päivä, jota vietetään Valentinuspyhityksen muistoksi rakasta-

vaisten päivänä. Suomessa sen sijaan juhliitaan ystävyyttä. Kuokkalan Touhu-iipparit kertovat, mitä ystävän kanssa tehdään. – Ystävää voi halata, ystävän kanssa voi hassutella. – Leikin ystävän kanssa legoilla, piirrän ja luen.

– Ystävä on, kun on kiva kaveri ja se on kiiltä. – Ystävä auttaa kaikessa jutussa. – Kylästä voi löytää ystävän. – On kiva käydä ystävän kotona. – Se tuntuu hauskalta, kun on ystävä.

– Se kaveri tulee meille kylään ja se saattaa syödäkin meillä. – Jos se tekee jotain, se sanoo anteeksi ja minäkin sanon anteeksi. Kuokkalan Touhu-iipparit ovat seurakunnan päiväkerholaisia.

Helmikuun 14. vietetään ystävänpäivää, joka on Valentinin päivä (sama päivä on myös Voiton nimi-päivä). Pyhä Valentinus oli Rooman armeijan sotilaat eivät saaneet mennä naimisiin. Jotkut kuitenkin uhmasivat kieltä, ja Valentinuksen kerrotaan vihkiineen heitä salaa avioliittoon.

Kun hän jäi toimistaan kiinni ja joutui vankilaan, hänen sellinsä ikkunaan tuotiin kiitoskortteja: ”Olet tukenut rakkauttamme itseäsi säästämättä!”

Ajassa

Katulähetyksen uusi toiminnanjohtaja Usko Hintikka on tehnyt vuosien varrella hyviä kirppari löytöjä – joskus vaatteita, toisinaan tauluja ja maljakoita. Kokemusta kirpparitoiminnasta hänelle on karttunut parinkymmenen vuoden ajan. Kierrätysinto on hänen mukaansa kasvanut.

Hyvänä työpäivänä
asiakkaan asiat etenevät

Katulähetyksen kristillinen arvopohja saa aikaan välittämistä ja kannustaa auttamaan niitä, joilla ei mene lujaa, kiteyttää Katulähetyksen uusi toiminnanjohtaja Usko Hintikka.

KAARINA HEISKANEN
teksti ja kuva

Kuka olet ja mistä tulet?

Olen **Usko Hintikka**, 61 vuotta. Olen syntynyt Toivakan Kankaisilla. Lapsuudessani muutimme usein. Pisimpään asuin lapsuudessani Petäjävedellä.

Miten Jeesus herättää Uskon?

Usko tutustui Jeesukseen jo pienestä, mutta vasta 35-vuotiaana Usko antautui Jumalan rakkauden edessä ja halusi seurata Jeesusta.

Mitä kaikkea olet tehnyt ennen työtä Katulähetyksen johtajana? Olen ollut Imatralla mekaanikkona, Porissa työnjohtajana, Jyväskylässä elintarvikekauppiaina sekä 16 vuotta Jyväskylän Katulähetyksen osastopäällikkönä.

Mikä on sinulle tärkeintä Katulähetyksen toiminnassa? Yhdistyksen arvopohja. Kristillinen elämäntapaomus saa aikaan aitoa välittämistä ja huolenpitoa ihmisistä, joilla ei mene lujaa, ainakaan taloudellisesti.

Mitä tapahtuisi, jos Katulähetyksen lopettaisi toimintansa? Minusta tuntuisi, että alkaisi suuri

poru siitä, kuinka paljon ongelmia yli 200 ihmistä aiheuttaa normaaleissa vuokratiloissa, kun Katulähetyksellä ei enää olisi tuettua asuttamistoimintaa. Pitkääkäsityttömyys pahenisi välittömästi yli 120 ihmisellä. Siitä aiheutuisi ongelmia kaupungin talouteen sekä paljon inhimillistä kärsimystä.

Miten haluat kehittää toimintaa?

Olen sitoutunut pitkäaikaiseen kehitystyöhön, jossa Katulähetyksen henkilökunnan ammattitaitoa vahvistetaan koulutuksella. Lisäksi haluamme yhdessä tilaaja-asiakkaiden kanssa kehittää palveluprosessejamme siten, että asiakkaidemme hyvinvointi ja elämänhallinta vahvistuisi. Haluamme myös valmentaa työllistettyjä vielä paremmin opiskeluihin ja avoimille markkinoille työhön.

Millaista yhteistyötä eri järjestöjen välillä pitäisi olla enemmän? Ehkä olisi vielä vahvemmin etsittävä hankkeita, jotka parantavat välittömästi ihmisten käytännön arkielämää.

Millainen on hyvä päivä työssäsi? Riemastun kun näen asioiden edenneen edes vähän parempaan suuntaan. Edistyminen voi koskea

organisaation tilaa tai asiakkaiden elämää. Myös se innostaa, kun huomaa henkilökunnan toimivan yhteisten päämäärien mukaisesti.

Osaavatko jyväskyläläiset kierrättää?

Kyllä. Kirpparitoiminnassa parikymmentä vuotta olleena olen huomannut, että kierrätysinto on kasvanut. Kirppareilla menee aika hyvin.

Paras kirpputorilyöntösi?

Olen vuosien aikana tehnyt hienoja vaatelöytöjä. Lisäksi olemme löytäneet hienoja tauluja ja maljakoita.

Mikä on parasta Jyväskylässä? Pidän Jyväskylässä. Maisemat, luonto, ihmiset, kaikki. Ilmasto saisi olla lämpimämpi. Maisemat Kuokkalan sillan ympärillä ovat poikkeuksellisen hienoja.

Mitä haluaisit muuttaa täällä? Pitäisi saada lisää työpaikkoja, muuten me emme selviä kunnialla. Terveyspalvelujen alajaso pitäisi saada pysähtymään. Minua huolestuttaa jo ajatella vanhuuttani.

Miten rentoudut ja keräät voimia? Puuhailen puutarhassa ja pihalla. Myös vanhassa omakotitalossa riittää työtä. Olen myös paljon muka-

na seurakunnan toiminnassa.

Minkä Raamatun tapahtuman silminnäkijänä olisit halunnut olla?

Jeesuksen lähellä tietenkin, mutta olen joskus miettinyt Moosesta. Jumala puhui hänelle suoraan ja ilmoitti asioita. Olisi erikoista nähdä Jumalan selkeää ohjausta Moosekselle ja kansalleen. Jumala oli lähellä ihmisiä tuohon aikaan.

Mitä olet viimeksi oppinut?

Ihmisen rajallisuuden. Vaikka miehialua ja intoa esimerkiksi työhön olisi kovasti, niin on myös annettava aikaa lepoon. Kehä ei aina ehdi mukaan siihen vauhtiin, mihin mieli ja ajatukset ”pakottavat”.

Mitä asiat sinua ilahduttavat?

Olen ilahtunut nuorista, jotka ovat sitoutuneet Jumalan palvelukseen seurakunnassa ja ihmisten kesellä. Vielä on toivoa kristillisen arvopohjan säilymisestä.

Mitä huolestuttavat?

Huumeiden ja päihteen leviämisen. Viime aikoina olen ollut huomaavani, että huumeiden jonkinlainen ihannoitus lisääntyy filmeissä ja tv-sarjoissa. Eriarvoistumisen lisääntyminen on todella huolestuttavaa.

Seurakunnat
suurin ruoka-
avun jakaja

Ruoka-apu käsittää 1,7 miljoonaa ruoanjakelukertaa vuodessa. Ruoka-apu kattaa lähes koko Suomen, osoittaa Itä-Suomen yliopiston tuore kyselytutkimus. Arviolta lähes 200 evankelis-luterilaista seurakuntaa jakoi ruokaa vuonna 2013, joten yhdessä ne olivat Suomen suurin ruoka-aputoimija. Lisäksi seurakunnat tekivät yhteistyötä muiden toimijoiden kanssa. Muita toimijoita olivat muut uskonnolliset yhteisöt ja hengelliset toimijat sekä suuret kattojärjestöt, kuten Mannerheimin Lastensuojeluliitto ja Työttömien Valtakunnallinen Yhteistoimintajärjestö.

Rippikouluun
tuhatkunta
nuorta

Jyväskylän seurakunnassa käy tänä vuonna rippikoulun noin tuhat nuorta. Kristillisten järjestöjen tai muiden seurakuntien järjestämiin rippikouluihin osallistuu 77 nuorta. Kirkkoon kuulumattomia seurakunnan rippikouluihin ilmoittautuneista on noin 60.

Leirimuotoisia rippikouluja Jyväskylän seurakunta järjestää 40. Näistä teemarippikouluja on yhdeksän, ja yksi leireistä on kehitysvammaisille. Päivärippikouluja on kuusi. Erityisnuorille on tarjolla selkokielinen rippikoulu, jossa on päiväkokoonontumisten lisäksi kolmen päivän leirijakso.

Oppikirjana käytetään seurakunnan lahjoittamaa *Raamattua*.

Vihreä riparit
pohtivat uskon
eläinsuhdetta

Miksi ihminen syö eläimiä? Mitä *Raamatussa* sanotaan eläinten kohtelusta? Ekoteologi **Panu Pihkalan** tekemän *Eläimet ja kristinusko* -opetusmateriaalin tarkoitus on ravitella totuttuja eläimiin suhtautumistapoja. Rippikoulussa voidaan myös käsitellä ruoan tehotuotannon ongelmia tai eläinten hyvän ja asiallisen kohtelun kysymyksiä.

Eläimet ja kristinusko -materiaali on osa Nuorten Keskuksen, Kirkkohallituksen ja WWF:n Vihreät riparit -hanketta.

Kummiohjelma
vastustaa tyttöjen
ympärileikkauksia

Kenialaisen maasai-heimon tyttöjen ympärileikkaus on jäänne vuosisatoja vanhasta aikuistumstraditiosta. Ympärileikkauksen jälkeen tyttö naitetaan huomattavasti vanhemmalle miehelle toiseksi tai kolmanneksi vaimoksi. Koulunkäynti päättyy tytön osalta tähän. Sleyn vuonna 2001 käynnistämä, Kenian luterilaisen kirkon piirissä toimiva kummiohjelma Credo toimii näiden heikossa asemassa olevien tyttöjen auttamiseksi.

Suomalaisen kirjallisuuden seura kerää käsityksiä kuolemasta

SKS teksti
YHTEISVASTUU kuva

Kuolema on väistämätön osa elämää, vaikei se nykyaikana juuri näy arjessamme. Väitetään, että kuoleminen on muuttunut eikä ihmisillä ole enää sopivia malleja sen kohtaamiseen. Monet kokevat, ettei nyky-yhteiskunnassa ole tilaa surulle. Onko asia näin?

Tätä kysyy Suomalaisen kirjallisuuden seura (SKS). Seura kerää kuluvan vuoden aikana kuolemaan, menetykseen ja muihin liittyviä näkemyksiä ja kokemuksia nykypäivän suomalaisilta.

Perinteen kerääjät kaipaavat vastaajien näkemystä siitä, millainen on hyvä kuolema nykypäivänä ja voiko yksilö vaikuttaa siihen. Teemaa voi pohtia yleisesti tai kertoa omista kokemuksista omaisena.

Miten pitkäaikainen laitoshoido vaikuttaa kuolevan ja omaisten suhteeseen? Voiko ero tapahtua jo ennen kuolemaa? Jos prosessi on pitkä, milloin ja miten omaisen ymmärtää menetetyksi? Saako lähestyvistä kuolemasta puhua? Kuinka kuolevaan ja surevaan suhtaudutaan? Onko kuolevan elämä ihmisarvoista?

Lisäksi Suomalaisen kirjallisuuden seuraa haluaa selvittää, miten merkityksellisiä edesmenneet omaiset ovat nykypäivän suomalaisille.

Millä tavoin kuolleita omaisia muistetaan tai muistellaan? Liittykö muisto tiettyihin paikkoi-

Suomalaisen kirjallisuuden seuran keruu käsittelee samaa aihetta kuin Yhteisvastuukeräyksen kampanjakuvat: miten kuolemasta puhutaan ja miten sitä kuvataan.

hin, esineisiin tai aikoihin? Säilyvätkö he osana yhteisöä ja onko heillä roolinsa siinä? Missä he ovat ja millaisina heidät muistetaan? Jatkuuko edesmenneen omaisen vaikutus vielä tässä maailmassa?

Lisäksi kyselyssä voi kertoa mahdollisista kuolleen omaisen kohtaamiskokemuksista. Oletko kohdannut kuolleita omaisia unessa tai valveilla? Voiko vainaja tulla uneen omasta tahdostaan? Voiko kuolleeseen omaiseen saada yhteyden? Toivotko jälleennäkemistä hänen kanssaan?

Keruu on osa Suomen Akatemian rahoittaman Mieli ja toinen -tutkimusprojektin toimintaa. Projekti tutkii muun muassa kuolevien ja kuolleiden asemaa nykypäivänä yhteisöissä ja mielikuvissa. Tulokset julkistetaan vuoden 2014 loppuun mennessä. Kaikkien vastaajien kesken arvotaan kirjapalkintoja.

Keruuseen voi osallistua netissä osoitteessa www.finlit.fi/arkistot/keruut/kuolema.

Muutoksia kirkonkirjamaksuihin

KIRKON TIEDOTUSKESKUS

Kirkonkirjojen tietojen luovuttamisesta perittävät uudet maksut astuivat voimaan helmikuun alussa. Uudessa maksupäätöksessä on pyritty kansalaisten yhdenvertaisuuden takia noudattamaan maistraattien antamien todistusten hinnoittelua.

Maksut koskevat erilaisia todistuksia. Osa todistuksista on maksuttomia. Maksuttomia todistuksia ovat henkilön oikeuksien ja velvollisuuksien toteuttamiseksi kirkon yhteisestä jäsentietojärjestelmästä tulostetut seurakunnan jäsenen yksittäisiä tietoja koskevat todistukset (ns. elää-todistus).

Kirkon yhteisestä jäsentietojärjestelmästä tulostetusta muusta kuin yllä mainitusta elää-todistuk-

sesta peritään seitsemän euroa ja manuaalisesti laaditusta todistuksesta 30 euroa. Todistus laaditaan manuaalisesti silloin, kun siihen on haettu tietoa muusta rekisteristä kuin kirkon yhteisestä jäsentietojärjestelmästä.

Sukututkimusta varten laadittava todistus maksaa 30 euroa. Jos laatimisesta aiheutuu työtä enemmän kuin 30 minuuttia, veloitetään lisämaksuna jokaiselta alkavalta 30 minuutin jaksolta 15 euroa. Maksullisen todistuksen lähettämisestä postitse peritään lisäksi toimitusmaksua 5,50 euroa, joka sisältää laskutuksen ja postituksen.

Kirkkolain mukaan kirkkohallitus määrää seurakunnille ja keskusrekistereille kirkonkirjojen tietojen luovuttamisesta perittävän maksun.

Säynätsalossa vietetään harjannostajaisia

SIRPA KOIVISTO

Säynätsalon seurakuntatalon laajennus- ja peruskorjaus etenee aikataulussa. Uusien tilojen on tarkoitus valmistua huhtikuun lopulla. Laajennus- ja peruskorjaustyöt aloitettiin viime vuoden toukokuussa.

Vanha seurakuntatalo peruskorjataan ja lisäksi seurakuntatalon yhteyteen rakennetaan lähes 300 m² lisäosaa. Uudessa seurakuntata-

lossa on remontin jälkeen yhteensä hieman yli 800 m². Rakennukseen tulee toimistotiloja, nuoriso- ja päiväkerhotilat, seurakuntasali, keittiö sekä tarjoilu- ja oleskelutila. Kirkonmälle valmistuu lisäksi vainajien säilytystila ja varastorakennus.

Peruskorjaus- ja laajennustöiden kustannusarvio on noin 2,7 miljoonaa euroa.

Säynätsalon seurakuntatalon harjannostajaisia vietetään 14. helmikuuta

Sunnuntai 16.2.

Säynätsalon runomessussa saamaa aluekappalainen Harri Romar. Messu alkaa klo 10. Runoja esittävät Anna Kaukonen ja Maire Lilja.

lehtiva. Mutta maan päälle palautus tapahtui sekun nopeasti. Suutuin omassa kodissa omille rakkailleni ja suustani pääsi kaikkea muuta kuin hyvää ja huolehtivaa. Anteeksi pyysin, eikä tässä auta muu kuin jäädä armon varaan.

Mikä on sinulle tämän tekstin tärkein asia? Mitä korostat saarnassasi?

Elämässä viimeisetkin voivat olla Jumalan edessä eturivissä. Onneksi meitä ei punnita ja arvioida omien tekojemme perusteella.

Armon olemukseen kuuluu, että sitä ei voi ansaita eikä armahtamista tarvitse selittää tai perustella. Armo on avain siihen, että kelpaamattomasta tulee kelpaava. Ihmisten välisissä suhteissa armollisuus toteutuu empatiana ja toisen asemaan asettumisena.

ARMOA SILMÄN TASALTA

Armollisuuden kohtaaminen ei lisää kenenkään ihmisarvoa, mutta se on avain, joka auttaa häntä tunnistamaan ihmisarvonsa. Armahtavainen ihminen tajuaa, että hänelläkin on paljon puutteita, sanoo professori Paavo Kettunen.

KAARINA HEISKANEN teksti
SAMI SAARENPÄÄ kuva

Anteeksi pitää osata pyytää ja antaa, ja kerran olen armoakin joutunut aneleen. En nyt tässä enempää kerro....

Ovatko armo ja anteeksianto samoja asioita, professori Paavo Kettunen?

Niistä puhutaan usein samoina asioina, mutta niiden välillä on tärkeä ero. Anteeksiantamiseen liittyy syällisyys väärästä teosta tai toiminnasta. Armo on laajempia asioita, jotka menevät huonompaan suuntaan, jos ne kohdataan anteeksiantamuksella. Esimerkiksi ihmisten uskonto sellaiseen mitä ei ole olemassakaan, koska niillä on kuoleman pelko. Pelkäävät helvettiä...

Armon kokeminen konkretisoituu ihmisten kautta: onko ihmisiä, joiden seurassa voi olla oma itsensä ja jotka kannustavat vastoinakymyksissä?

Armo opettaa elämään Jumalan mielen mukaan, antamaan ja pyytämään anteeksi niiltäkin jotka vihaavat meitä ja joita me emme ymmärrä

Onko Jumalan armo sukua armolle, jota ihmiset osoittavat toisilleen? Ihmisten armon asenne on pohjimmiltaan samaa, jolla Jumala kohdtaa ihmisen. Armahtavuus ei välttämättä edellytä aktiivista uskonelemää, vaan se on mahdollisuutena jokaisessa ihmisessä. Joskus jopa tuntuu, että ne, jotka eivät tunnustaudu kristityiksi, voivat olla armahtavaisempia – he eivät aseta itseään toisen yläpuolelle. Armahtavuus nousee luomistodellisuudesta ja toteutuu empatiakykyä ja kykyä asettua toisen asemaan. Armolle voi antaa lisäsyvyyttä se, että on itse saanut voimakkaan armon kokemuksen.

Armo kuulostaa joskus armopalalta. Asuin kouluvuosina tätini nurkissa, ja silloin tällöin sain kuulla, että ”armosta

sinä täällä olet”. Eihän hänenkään ollut helppoa pitäää nurkissaan levotonta nuorta. Ymmärrän sen nyt.

Liittykö armoon hierarkia: armahtaja on armahdettavaa ylemmänä? Armo on vallankäyttöä? Jos puhutaan lainsäädännöstä, armo on vallankäyttöä. Se, joka voi myöntää armahduksen, on asetettu siihen asemaan. Hän voi armahtaa tai olla armahtamatta, eikä sitä tarvitse perustella.

Armahtavuus toteutuu empatiakykyinä.

Armahtavainen ihminen tajuaa, että hänellä itselläänkin on paljon puutteita. Ihmisten armollinen asenne toisiaan kohtaan toteutuu, kun ihmiset kokevat olevansa samalla tasolla. Ylhäältä tuleva, toisen reppanaksi alentava armahtaminen, joka sisältää ajatuksen omasta puhtaudesta, voi olla armon pahin vihollinen.

Jumalan armoa on vaikea ymmärtää, jos on lapsena sisäistänyt kokemuksen itsestään huonona tai jollain tavalla selaisena, ettei kelpaa, ettei ole rakastamisen arvoinen. Lapsuudenkokemukset vaikuttavat.

Oma persoona ja elämäkokemukset siis vaikuttavat siihen, miltä armo ”tuntuu”? Elämäkokemukset muokkaavat jumalakäsitystämme. Ylihuonollinen armon kokemus on harvinaisempaa. Häpeätutkimuksessani muutama vastaaja tosin kertoi kokemuksista, jotka olivat ylittäneet tavallisen toiminnan – ihminen, joka ei ole pystynyt hyväksymään itseään, on saanut syvän kokemuksen Jumalan hyväksynnästä.

Armon kohtaaminen ei lisää kenenkään ihmisarvoa, mutta se voi auttaa häntä tunnistamaan oman ihmisarvonsa.

Olemmeko nykyään armoottomampia – ilkeys voittaa kuusnollaa? Läpi historian on ollut julmuutta ja armoittomuutta. Silti historiassa kulkee myös armon juonne. Tämän päivän armoittomuus ei ole niin-

Armollinen kirkko ottaa ihmisen toisissaan

KAARINA HEISKANEN teksti

Uskovat leikkivät sanoilla, armollakin. Ovat itse kykenemättömiä anteeksi pyytämään tai armoa antamaan. Moni uskova on parannuksen tehnyt, mutta muistaa maailman tappiin asti toisten pahat teot muttei omiaan.

Armo on kirkon ”tuote”, kuten brändinrakentajat sanoisivat – ja sanovatkin. Professori Paavo Kettunen, miten kirkko voi sitä pitää vakuuttavasti esillä?

– Tärkeää on, että ihmiset saavat seurakunnissa kokemuksen välityksi tulemisesta. Kun kirkossa todentuu se, että ketään ei jätetä eikä kenenkään ohi ja yli kävellä. Kun kirkko on yhteisö, joka ottaa todesta ihmisen kysymykset ja ihmisen kokonaisuutena. Kun ihmiskeltä ei odoteta suorituksia, vaan kirkkokoon saa tulla, meni hyvin tai huonosti.

kään julmuutta vaan välinpitämättömyyttä ja piittaamattomuutta. Toisen asia ei kosketa minua. Ehkä se on yhteydessä siihen, että meidän täytyy taistella oman hyvämmekä takia ja pelastaa oma elämäme.

Anteeksi en anna. On pilattu perheen jäsenen elämä. Saavat kostonsa, elämä sen tuo, enemmän tai myöhemmin. Armoa ei tipu sellaisille jotka toistuvasti pettävät lupauksensa.

Miksi kannattaisi yrittää armahtaa ja antaa anteeksi?

Ketään ei voi käskää antamaan anteeksi eikä muuttamaan armolliseksi. Anteeksiantamista voi auttaa, jos ihminen saa armollisessa ympäristössä tuoda esille sen, miksi ei anna anteeksi ja mitä katkeruutta ja muita tunteita asiaan liittyy. Sekä auttaa häntä tunnistamaan oman huoliminen itselle ovat psyykkisiä prosesseja, jotka vievät aikaa.

Artikkelin kursivoidut osuudet on poimitu Facebookista ja suomi24.fi -keskustelupalstalta. Paavo Kettunen on käytännöllisen teologian professori Itä-Suomen yliopiston Läntisen teologian laitoksella.

Hengissä

Armo ja kelpaaminen
Matt. 19: 27-30

Pietari sanoi Jeesukselle: ”Me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua. Mitä me siitä saamme?”

Jeesus sanoi heille: ”Totisesti: kun Ihmisen Poika uuden maailman syntymässä istuuu kirkkautensa valtaistuimelle, silloin tekin, jotka olette seuranneet minua, saatte istua kahdella toisella valtaistuimella ja hallita Israelin kahtatoista heimoa. Ja jokainen, joka minun nimeni tähden on luopunut talostaan, veltistään tai sisaristaan, isästään, äidistään tai lapsistaan tai pelloistaan, saa satakertaisesti takaisin ja perii iankaikkisen elämän. Mutta monet ensimmäiset tulevat olemaan viimeisiä ja viimeiset ensimmäisiä.”

Päivän evankeliumiteksteissä muistutetaan, että Jumalan armoa ei ansaita. Hänen hyvytensä on sama kaikilla kohtaan.

Pakka uusiksi ja viimeiset ensimmäisiksi

Opetuslapset siinä yrittävät kättään hyvitystä, kun ovat Jeesuksen seuraamisen takia luopuneet niin paljosta. Tuttu ajatus ihmisen mielessä. Miksi luopuminen on ihmiselle niin vaikeaa?

Sanotaan että kaikilla automerkituotteilla on omat tyyppivikansa. Citroenissa reistailevat sähkölaitteet, vanhat Mersut ruostuvat ja tiettyissä Fordeissa katsastuksessa puututaan aina jarruvikoihin. Olisiko luopumisen vaikeus ihmisen tyyppivika? Ominaisuus, joka löytyy jokaisesta? Ainakin minusta tuo tyyppivika löytyy. Mutta missä on sy? Vastausta etsin *Vanhan testamentin* alkulehdiltä. Sieltä, missä puhutaan syntiinlankeemuksesta. Ihmisellä on aina ollut halu saada tietää ja haalia itselleen monenmoista. Hetken kaikesta hyvästä iloitsee, mutta voi kun sen menettää. Silloin mieleen nousee sellaisia sanoja kuin kateus, katkeruus...

Autojen tyyppivikoja voidaan korjata huoltamolla. Ihminen voi mennä ihmishuoltamoon, jumalanpalvelukseen. Vaikka ihmisen tyyppivikaa ei siellä täy-

sin poisteta, auttaa se ainakin hetken eteenpäin.

Kehottaako teksti hylkäämään oman perheen?

Ei. Se kehottaa pohtimaan, mikä on kaikkein suurinta ja tärkeintä. Totta kai talo, peltö ja perhe, tämän päivän kielellä koti, työ, perhe ja sukulaiset ovat tärkeitä. Niistä tulee pitää huolta. Mutta Jeesus hieman provosoidei kehotti miettimään mistä kaikki hyvä on saanut alkunsa. Jumala on luonut kaiken tämän ja siksi kaikesta hyvästä saa olla kiitollinen. Tähän liittyy myös rohkaisun ajatus. Tässä ajassa itse kukin joutuu luopumaan monista tärkeistä asioista. Läheisistäänkin. Mutta vaihtamalla luopuminen on nyt vaikeaa, katkeruutakin, vaihtuu se kerran iloon.

Miten teksti liittyy päivän teemaan, ansaitsemattomaan armoon?

Armo näkyy voimakkaasti viimeisessä lauseessa, ”...monet ensimmäiset tulevat olemaan viimeisiä ja viimeiset ensimmäisiä...” Jumalan edessä meidän ei tarvitse kilpailla. Elämässään

kompuroiva ja konttaava, monista asioista luopumaan joutunut on Jumalan edessä kuitenkin rakas lapsi. Eikä rakasta lasta hylätä ja jätetä.

Ovatko Jumalan armo ja ihmisten välinen armahtava asenne sukua toisilleen?

Tottahan ne sukua ovat, mutta jos niitä yrittää verrata keskenään, on Jumalan rakkaus suurinta kuviteltavissa olevaa äidinnäköä ja ihmisen armahtavuus kaukaisten pikusekkujen tervehtimistä. Kyllä ihmisellä onneksi armahtavaa asennetta löytyy, mutta silti siinä voi hyvinkin piillä itsekkäitä ajatuksia. Ihmisen armahtavalla asenteella on rajat, Jumalan armolla ei.

Ansaitsematon armo tuntuu usein epäoikeudenmukaiselta. Eikö olisi parempi, jos armon voisi ansaita hyvillä teoilla ja paha saisi palkkansa.

Kyllä tuollainenkin ajatus joskus mieleen hiipi. Viimeksi silloin, kun kävin tervehtimässä ikääntyviä vanhempiani. Koin olevani oikeinkin hyvä ja huo-

Rotia tähän universumiin

Milloin ihminen on kauimpana kuolemasta? Silloin kun hän istuu lentokoneessa noin kymmenen kilometrin korkeudessa. Koneessa voi siemällä laatujuomia ja selaila esitteitä, jotka mainostavat luksusta ja disainia. Ainoa harmi on lennolla tarjotun ruoan niukkuus tai jalkatilan puute. Tähän tulokseen tulee Elina Hirvonen Kauimpana kuolemasta -romaanissaan, jonka päähenkilö on nähnyt kyllältä sairauksia, väkivaltaa ja kuolemia vierailullaan Afrikassa.

Facebook-kaverini pohtivat pyynnöstäni samaa teemaa. Ainakin vasta ajokortin saanut nuori on (omasta mielestään) kauimpana kuolemasta, kun hän pyyhkii lennokasta ylinopeutta öisillä kesäteillä, kuului yksi ehdotus. Hirvosen kirja oli taannoin Naisten Pankin lukupiirin läsykirja. Siellä Kauimpana kuolemasta -tiloiksi ehdotettiin erilaisia hetkiä ihmisen elämässä. Syntymä? No ei, elämän ensimmäiset viisi minuuttiahan ovat vaarallisimmat hetket (niiden viimeisten ohella). Noin 30–40 vuotta, jolloin syntymä ja kuolema ovat teoreettisesti yhtä kaukana? Hmm... mistäs sitä voi tietää, koska jääpuikko kilahtaa otsalohkoon? Entä kun nauraa niin että menettää sekä pidätyskyvyn että ajantajun – silloin on ainakin ajatuksissaan tosi kaukana kuolemasta? No joo – paitsi jos kiheräessään vetäisee henkeensä keksinmurun. Esimerkiksi elokuvan Kala nimeltä Wanda syntilistalla on muutama nauruun kuollut.

Elämä! Universumi! On puhuttelun paikka. Minut on ripitetty ja rokotettu ja minulla on vakuutus: tapaturma-, sairaus-, liikenne-, matka-. Kaikki on hyvin, jos te, Elämä ja Universumi, alatte käyttäytyä kuin aikuinen sopimus-kumppani. Tässä muutama perussääntö. Häät. Häiden jälkeen on oltava ainakin viiden vuoden rauhoitus aika, jolloin liiton kumpainkekaan jäsen ei saa kuolla. Samoin kun lapsi on tulossa tai syntynyt, ei kukaan perheenjäsen saa sairastua vakavasti eikä kuolla. Joulukuu. Joulukuu on suuri perhejuhla. Sen läheisyydessä ei saa kuolla eikä tulla ikäviä sairaalareissuja. Lomat. Me länsimaalaiset matkustelemme kaukomaille, jotta voimme unohtaa ikävät asiat. Otamme päättömiä riskejä, koska länsimaiselle ihmiselle ei vaan voi sattua mitään. Kun ajamme villinä vespalla, muut väistävät. Kun ylitän katuja katsomatta mihinkään suuntaan, näytän kämmentä stop-merkiksi autoille, ja ne lakoavat sivuun kuin meren aallot Mooseksen osoittaessa sauvallaan.

Joku roti tähänkin universumiin on saatava!

Kaarina Heiskanen
tiedottaja
Jyväskylän seurakunta

Tänään rukoilen

Kiitän huolenpidosta

Kiitosaiheeni on se, että Isä pitää huolen ihan joka päivä, vaikka se ei aina siltä tuntuisikaan. Kiitollinen olen siitä, kuinka helposti pystyn saamaan päivittäisen ruo-

kani. Silti laskut ja velat pitäisi saada maksettua ja rukoilen, että Isä auttaisi siinäkin.

nainen, 46

Kun yritysvastuut ovat kunnossa, nukkuvat niin sijoittajat kuin firmojen johtokin yönsä levollisemmin. Vastuullinen sijoittaja on selvillä sijoituskohteidensa yritysvastuuasioista ja pyrkii käymään niiden kanssa vuoropuhelua sijoituskoh-teensa vastuullisuuden lisäämiseksi.

Vastuullinen sijoittaminen ei ole viherpiiperrystä

Vastuullisesti hoidetut yritykset voivat tuoda rahoille jopa parhaan tuoton.

Vastuullinen sijoittaminen edellyttää aktiivista omistamista ja vuoropuhelua sijoituskohteen kanssa.

JANNE KÖNÖNEN teksti
SAMI SAARENPÄÄ kuva

Sijoittaessa kannattaa miettiä mihin rahansa laittaa. Vastuullisesti hoidetut yritykset voivat tuoda rahoille jopa parhaan tuoton. Kun yritysvastuut ovat kunnossa, nukkuvat niin sijoittajat kuin firmojen johtokin yönsä levollisemmin.

Osakkeiden ja rahastojen päämäärä on viiltävän yksinkertainen: tuottaa yhä enemmän rahaa. Mutta soimaako omatuntoni, jos varallisuuteni kasvaa tupakkateollisuuden, pornografian ja lapsityövoiman avulla?

Joillakin sijoittajilla omatuntunon pistoksia ei tunnu, mutta jatkuvasti kasvava osa sijoittajista ottaa eettiset kysymykset tosissaan. 2000-luvulla vastuullinen sijoittaminen on tullut enenevässä määrin myös pankkien, rahastojen ja sijoituslaitosten sanavalikoimaan.

Käsitteistöössä on liikkuma-alaa, sillä entinen ”eettinen” on nykyään korvattu usein sanalla ”vas-

tuullinen”. Jotkut taas puhuvat ”yhteiskunnallisesti kestävästä sijoittamisesta”.

Sijoittamista miettivälle peruskultuttajalle sanojen taakse pääseminen voi olla työlästä. Kaikki yritykset ja organisaatiot kertovat mielellään olevansa ekologisia, vastuullisia ja eettisiä, etenkin niihin palkattujen viestintäammattilaisten suilla.

Mutta mitä trendin ja käsiteviidakon taakse oikein kätkeytyy?

Vastuullisuus edellyttää aktiivisuutta.

Eräs puolueettomimmista yrityksiä seuraavista tahoista Suomessa on Finnwatch ry. Se on yhdistys, joka kertoo edistävänsä ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti vastuullista liiketoimintaa vaikut-

tamalla yrityksiin, talouden sääntelyyn ja yhteiskunnalliseen keskusteluun. Finnwatch ry:n taustalla on joukko suomalaisia kehitys-, ammattiyhdistys- ja ympäristöjärjestöjä.

Yhdistyksen toiminnanjohtaja **Sonja Vartialalle** puhe eettisestä ja vastuullisesta sijoittamisesta on perin juurin tuttua. Vartialan mukaan aiheesta tulee puhua, mutta kertoa samalla, mitä käsitteillä tarkoitetaan.

– Me Finnwatchissa määrittelemme itse vastuullisuuden kansainvälisten sopimusten ja yritysvastuustandardien mukaan. Näitä ovat esimerkiksi ihmisoikeussopimukset, ILO:n perussopimukset, YK:n yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia ohjaavat periaatteet sekä OECD:n ohjeet monikansallisille yrityksille, Sonja Vartiala luettelee listaansa.

Sijoittajilla on hänen mukaansa mahdollista varmistaa sijoituskohteiden vastuullisuus, vaikka helppoa se ei ole.

Vastuullinen sijoittaminen edellyttää sijoittajalta aktiivista omistamista ja vuoropuhelua sijoituskohteen kanssa. Se ei ole mahdollista, jos omassa salkussa on satoja yrityksiä, joissa omistusosuus on hyvin pieni.

Maailmantalous onkin aikamoinen vyyhti, jonka kiemuroihin heittäytyminen kysyy aikaa. Vartialan mukaan esimerkiksi tupakka- ja pornografiateollisuudesta luopuminen sijoitussalkussa on kuitenkin suhteellisen yksinkertaista.

Moni sijoittajai poissulkee usein yrityksiä, joihin kuuluvat tupakan ja pornografiateollisuudesta luopuminen sijoitussalkussa on kuitenkin suhteellisen yksinkertaista. Huonojen vaihtoehtojen poissulkeminen on siis helppoa, mutta ei vielä lainkaan riittävää. Vastuullinen sijoittaminen edellyttää suurempia ponnistuksia, jotta yritysten toimintaa voitaisiin vaikuttaa.

Sonja Vartiala puhuuakin mieluiten sijoittamisen vastuullisuudes-

ta, sillä toisin kuin eettisyys, vastuullisuus on helpompi määritellä kansainvälisten standardien avulla.

Eettinen sijoittaminen on yleensä tiettyjen sijoituskohteiden valitsemista tai poissulkemista, vastuullisuus taas tarkoittaa aktiivisempaa otetta.

Vaivalle on olemassa myös palkkansa.

Vastuullinen sijoittaja on selvillä sijoituskohteidensa yritysvastuuasioista ja pyrkii käymään niiden kanssa vuoropuhelua sijoituskohteensa vastuullisuuden lisäämiseksi.

Vastuullinen sijoittaja teettää kaiken tämän lisäksi tarvittaessa ulkopuolisen asiantuntijan analyyssejä sijoituskohteiden erityisvastuusta ja kuuntelee eri sidos-

ryhmiä, kuten esimerkiksi kansalaisjärjestöjä.

Vastuullinen sijoittaja myös raportoi vuoropuheluprosesseista ja niiden tuloksista ja mahdollisista epäonnistumisista julkisesti ja on valmis tarvittaessa vetäytymään yrityksestä, jos yritys ei paranna toimintaansa pitkään- teisenkään vuoropuhelun jälkeen.

Vaivalle on olemassa myös palkkansa. Tänä päivänä hyvätapaisiin yrityksiin sijoittava ei yleisen oletuksen vastaisesti joudu tinkimään sijoitussalkkunsu tuotosta, vaan todennäköisempää on jopa päinvastainen lopputulos.

Mitään viherpiiperrystä vastuullinen sijoittaminen ei siis tosiaankaan ole.

– Usein yritykset, joissa yritysvastuuasit on hoidettu hyvin, ovat hyvin johdettuja ja niillä on vähemmän riskialtista toimintaa. Tällaiset yritykset tekevät kyllä tällysempää ja varmempaa tuottoa, kehuu Sonja Vartiala.

Kirkon eläkerahastossa Nokaa, Sampo ja Fortumia

JANNE KÖNÖNEN teksti

Kirkko-sanaa on vaikea käyttää sijoitustoiminnan yhteydessä, sillä kirkon sisällä on monia tahoja, kuten Kirkon keskusrahasto ja seurakunnat, jotka kaikki sijoittavat itsenäisesti.

Salkunhoitaja ja vastuullisen sijoittamisen asiantuntija **Magdalena Lönnroth** Kirkon keskusrahastosta hoitaa pääasiassa Kirkon eläkerahaston sijoitussalkkua. Sen tavoitteena on turvata eläkkeiden maksaminen ja tasata seurakuntien eläkemaksun kehitystä suurten ikäluokkien siirtyessä eläkkeelle.

Millä perusteella sijoituskohteet valitaan, Magdalena Lönnroth?

Sijoitustoiminnan tavoitteena on eläkevastuun kattamiseksi tapahtuva varojen kartuttaminen tuottavasti, turvaavasti ja vastuulliset näkökohdat huomioiden. Teemme jatkuvaa yhteistyötä varainhoitajien kanssa, joiden tulee ottaa huomioon myös huomioon ESG-asiat, eli ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät seikat.

Onko tapauksia, joissa olette vetäneet sijoitukset pois yhtiön paljastuttua epäeettiseksi tai vastuuttomaksi?

Olemme keskustelleet niiden varainhoitajien kanssa, joiden rahastoista olemme löytäneet kiistanalaisia yrityksiä. Keskustelu on esimerkiksi kerran johtanut siihen, että varainhoitaja päätti myydä rahastossa olleen asetoimialan yrityksen. Lisäksi varainhoitaja laati kattavan ohjeistuksen vastaavalaisten tapausten välttämiseksi jatkossa.

Pari vuotta sitten euromoppi **Tarja Cronberg** syytti suomalaisia eläkerahastoja epäeettisyydestä, muun muassa ydinaseyhtiöihin sijoittamisesta. *Uuden Suomen* haastattelussa Ilmarisen vastuullisuusjohtaja **Anna Hyske** vastasi, että ihmisten erilaiset arvot tekevät sijoittamisesta melkein mahdotonta: ”Joku ei suvaitse uhkapelejä, aikuisviihdettä, aseita tai sianlihaa”.

Onko kirkko raakannut sijoitus-salkustaan esimerkiksi uhkapelit ja aikuisviihteen pois?

Suorissa, täyden valtakirjan osakemandaateissa (kotimaiset ja eu-

rooppalaiset osakkeet) olemme sulkeneet pois alkoholi-, tupakka-, uhkapeli-, aikuisviihde- sekä ase-teollisuuden yrityksiä.

Tällä hetkellä suurin osa rahastoyhtiöistä on poistanut ainakin kiistanalaisten aseiden valmistajat (henkilömiinat ja rypälepommit, ydinaseet, kemialliset aseet, jne.). Lisäksi moni rahastoyhtiö sulkee pois muita toimialoja, kuten tupakka ja uhkapeli. Suosimme selälaisia varainhoitajia ja rahastoyhtiöitä, jotka pyrkivät sijoittamaan eri toimialojen vastuullisimpiin toimijoihin.

Talvivaara on jatkuvasti otsikoissa joten on pakko kysyä, onko kirkon eläkerahasto sijoittanut esimerkiksi Talvivaaraan?

Ei, Kirkon eläkerahasto on päättänyt olla sijoittamatta Talvivaaraan lukuisten ESG-huolenaiheiden takia.

Ylipäänsä, mitkä ovat suurimmat sijoituksenne, eli mihin firmoihin tai rahastoihin kirkon eläkerahasto on sijoittanut eniten?

Suurimmat sijoitukset ovat kotimaisissa yrityksissä kuten Nokia (n. 6 m€), Sampo (n. 4 m€) ja Fortum (n. 4 m€).

Voiko kirkko vannonä käsi sydämelä, ettei ainakaan eläkerahastojen kautta ole sijoitettu eurookaan esimerkiksi lapsityövoimaan, tupakkaan tai pornografiaan?

Yhteiskunnassamme ja globaalissa taloudessa on niin paljon eri toimijoita ja verkostoja, että niiden samanaikainen valvonta on miltei mahdotonta. Mutta teemme parhaamme pysyäksemme ajan tasalla ja odotamme aktiivisuutta myös varainhoitajiltamme. Avaamme kaikki sijoitusrahastojemme sisälöt kaksi kertaa vuodessa normipohjaisen seulonnan tekemiseksi.

Yritysten vastuullisuusarviointiin erikoistunut Ethix SRI Advisors seuloa ja raportoi meille salkusta mahdollisesti löytyvistä normirikomustapauksista – tarkastelun kohteena ovat ihmisoikeus, työ-oikeus, ympäristö ja korruptioepäilyt. Tulosten pohjalta käymme Ethixin kautta keskustelua yritysten kanssa tai keskustelemme varainhoitajiemme kanssa mahdollisista toimenpiteistä yrityksen toiminnan muuttamiseksi.

Jyväskylän seurakunnalla Pohjolaa, Nordeaa ja KSOP:a

JANNE KÖNÖNEN teksti

Jyväskylän seurakunnan sijoitukset koostuvat suorista rahastosijoituksista sekä täyden valtakirjan salkuista. Suorista rahastosijoituksista saatava tuotto koko sijoitus-talalta realisoituu vasta rahastosuukien lunastusvaiheessa.

Täyden valtakirjan salkuissa puolestaan kauppa tehdään jatkuvasti ja salkun kokonaisarvossa huomioidaan kuukausittain kertyneet arvonnousut tai laskut.

Suurimmat sijoitukset Jyväskylän seurakunnalla ovat Pohjolaa, Nordeaa ja KSOP varainhoidon salkuissa. Salkusta löytyy (tiedot 31.12.2013) seuraavia sijoitus-

kohteita: SEB Gyllenberg Rahastoyhtiö Oy (SEB Ethical Forum B, SEB Gyllenberg Optimum B, SEB Gyllenberg Money Manager B, SEB Gyllenberg High Yield B), Evli Rahastoyhtiö (Evli Lyhyt Yrityslaina B, Evli Suomi Mix B, Evli Varainhoito 40 B), Alfred Berg Rahastoyhtiö Oy (Alfred Berg Optimal B), Sampo Rahastoyhtiö Oy (Danske Invest Eurooppa Osake K), Pohjola varainhoito (Salkut I ja II), KSOP varainhoito (KSOP Private-salkku, KSOP Konsultointi-salkku, KSOP Private II-salkku) ja Nordea varainhoito (Nordea Private-salkku).

Yhteen laskettuna sijoituksia on 14,7 miljoonaa euroa.

PETRI KANANEN
teksti ja kuva

Vanhemmat eivät tarvitse kymmentä kultaista sääntöä, eivät opaskirjoja. Tarvitaan vain tasapainoinen perhe. Sellaisessa on lapsen hyvä kasvaa.

Vanhempaina olemista puntaroi **Juhani Koskinen**. Koskinen ja hänen kaksi pikkusiskoaan tarvitsivat sijaisvanhempia, kun biologiset vanhemmat eivät kyenneet hoitamaan tehtävänsä.

– Eivät meidän sijaisvanhemmatkaan olleet mitään psykologian maistereita tai superälykkäitä superihmisiä. He ovat ihan tavallisia ihmisiä, ja halusivat kantaa vastuun, Juhani Koskinen jatkaa.

Pöydän äärellä istuvat myös Juhaniin pikkusisko **Riikka Koskinen** ja **Niko Ritvanen** – nelivuotiaana huostaanotettu lapsi. Sijoitetut nuoret aikuiset tapaavat toisiaan

omassa ryhmässä noin kerran kuukaudessa.

Mukana tapaamisissa on myös Jyväskylän kaupungin johtava sosiaalityöntekijä **Paula Pollari-Urrio**.

Pollari-Urrio on ollut kolmikon elämässä ajoittain sijoituksen aikana. Hänen mielestään on edelleen näky, jossa Koskisen sisarukset seisovat yöllä lastenkodin pihalla tukka pystyssä poliisiauton tuomana.

Koskiset ja Ritvanen ovat joutuneet elämänsä varrella miettimään ja puntaroimaan menneisyytensä tapahtumia: kuka, mitä ja miksi?

Koskisten perheessä käytettiin liikaa alkoholia, mielenterveysjärkkyi, aikuisilla oli keskinäisiä ristiriitoja ja lapset hylättiin.

– Äiti lähti omille reissuilleen, kun olin yhdeksän kuukautta vanha, ja oli sillä reissulla pidemmän aikaa – viikkoja, Riikka Koskinen sanoo.

Lapset huostaanotettiin, mutta

isä voitti oikeusjutun korkeimmasa hallinto-oikeudessa, jossa lapset määrättiin isälle. Vuoden yhteiselo päättyi isän itsemurhaan. Juhani, Riikka ja heidän pikkusiskonsa pääsivät perheeseen, jossa he asuivat aikuisuuteen saakka. Kolmikon lisäksi perheeseen kuului kaksi muutakin sijoitettua ja kolme omaa lasta.

– Oli harvinaista, että perheen kaikki lapset sijoitettiin samaan paikkaan. Olemme säilyttäneet välit sijaiskotiin. Homma ei päätynyt niin, että täysikäisenä olisi potkaistu ovesta ulos, ja hyvää jatkoa vain, Juhani Koskinen toteaa.

Niko Ritvasen huostaanoton aikana olivat teini-ikäisen veljen sijoitusongelmat ja arvaamaton käytös sekä yksinhuoltajaäidin ajoittainen alkoholismi. Nelivuotiaana Ritvanen ja hänen siskonsa sijoitettiin lastenkotiin. Välillä hän oli sijaisperheessä sekä kouluongelmien

vuoksi jaksoja myös sairaalakoulussa ja koulukodissa.

Huostaanotto on aina raju päätös. Vanhemmista erottamisen lisäksi pitää päättää, minne lapsi sijoitetaan. Jos jälkiviisastellaan, niin toimittiinko kolmikon kohdalla reilut 20 vuotta sitten oikein?

– Vaikea sanoa, kun ei voi tietää, mitä se olisi ollut toisin päin. Oli hyvä, että ei mihinkään kauas laitettu. Jos meidän äiti olisi tässä, hän sanoisi tänä päivänäkin, että sijoittaminen oli todella väärin, Niko Ritvanen sanoo.

– Nikon äiti piti kuin leijonaemo lapsistaan huolta, vaikka ei pystynytkaan huolta kantamaan. Tässä tulee aina se, että pystyykö vanhempi itse arvioimaan, miten hän huomioi lasta, ja miten vastaa lapsen tarpeisiin, Pollari-Urrio sanoo.

Juhani Koskisen mielestä tasapainoinen pariskunta yrittää kyllä

parhaansa lasten vanhempina.

– Kyllä sitä lapsena monesti tuntui, että menee väärin, mutta aikuisena olen hyötynyt niistä vanhempien ratkaisuista, mitkä tuntuivat silloin epärealistisilta.

Pollari-Urrio muistelee, että Juhani ja Riikan sijaisisä on ainoa, joka on korostanut ilon ja huumorin merkitystä.

– Hän sanoi, että sijaisperheen pitää olla perhe, jossa ilo asuu.

Millaisen kodin sijoitettu lapsi haluaa perustaa aikuisena?

Juhani Koskiselalle tulee aikanaan lapsia nollasta viiteentoista – jos on tullakseen. Lasten ei tarvitse olla välttämättä biologisia. Ritvanen puolestaan haluaa joskus tulevaisuudessa nimenomaan biologiset lapset, ja he saavat varmasti huolenpitoa.

– Suvussamme on ollut pahoin-

voinnin ketju, ja sen haluaisin katkaista. Sijaisäitimme sanoo, että alkää tehkö mitä teille on tehty. En pelkää, että tekisin lapsilleni pahaa, mutta en halua lapsia. Haluan kaksi koiraa, Riikka Koskinen sanoo.

”Kyllä sitä lapsena monesti tuntui, että menee väärin.

Juhani Koskista on pienestä pitäen varoteltu sillä, mitä huono vanhemmuus olisi.

– Olisi kova takaisku nähdä, että tekisi samat virheet itse.

Aikuisuus on tuonut kolmikolle katkeruuden tilalle ymmärrystä.

– Olen antanut anteeksi, kun olen ymmärtänyt kokonaisuuden, Juhani Koskinen sanoo.

Riikka Koskinen myöntää jäl-

keenpäin, että parikymppisenä olisi ollut helppo jatkaa sukupolven perinteitä ja jatkaa vikojen etsimistä muista paitsi itsestä.

– Omat vanhemmat yrittivät parhaansa niillä voimavaroilla, mitä niillä oli.

– Moni aikuinen on joltakin osin jäänyt lapsen tasolle, ellei pysty hyväksymään jotakin kokemusta, Juhani Koskinen sanoo.

Niko Ritvanen ei ole koskaan nähnyt isäänsä, eikä edes tiedä, kuka hän on. Kiusaako asia?

– Ei kovasti, mutta aina välillä käy mielessä. Kiinnostaa, että mitä sukulaisia on missäkin.

Sukulaisuus ja sukulaiset merkitsevät kolmikolle paljon. Sediltä ja tädeiltä he saavat tietoa, millaisia omat vanhemmat ovat olleet.

– En ole rakentanut mitään sukupuuta. Tuntuu, että meillä se on epämääräinen puska, Juhani Koskinen hymähtää.

Riikka Koskinen, Juhani Koskinen ja Niko Ritvanen (vas.) jakavat paljon yhtenevää menneisyyttä. Kaikkien rankkojen kokemusten jälkeen kolmikko on löytänyt paikkansa yhteiskunnasta.

Katkeruudesta ymmärrykseen

Juhani ja Riikka Koskinen sekä Niko Ritvanen huostaanotettiin lapsena. Nykyään – yli 20 vuotta myöhemmin – he saavat tukea toisistaan ja elävät tavallista elämää Jyväskylässä.

Juhlan Paikka
Pito- ja juhlapalvelu
PUNAINEN PIRTTI
Ilmarisenkatu 20, 40100 Jyväskylä
p. (014) 378 1802 www.punainenpirtti.fi

**Jalkahoidot, hieronnat
ja lahjakortit**
Hierontapiste Iisopista
Liisa Nipuli, Kauppakatu 28 A 54
Puh. 050 362 2744

Sielunkieli

- kristillistä terapiaa

Sielunhoitoterapeutti Anja Kuhno
Puh. 0400 646 232

Keskustie 20 D
40100 Jyväskylä
www.sielunkieli.fi

TYHJENNYSMYynti
EkoCenter Kankitie 13.1.-31.1.2014
Aukioloajat: ma-pe 9-17, la 10-15
• Myymme tavaraa halvalla tieltä pois!
• Tule tekemään löytöjä!
• Kuljetus kaupunkialueelle 20 €
HUONEKALUJA
JOPA
-50%
Kankitie 10, puh. 020 712 1580, www.jklkl.fi

*hyvä
paikka
näkyä!*

**SOITA JA VARAA
ILMOITUSTILA**
Henki & elämä -lehteen
Terhi Takkinen 040 535 0047
jklsrk.ilmoitukset@evl.fi

Kinos Fest 2014
VETURITALLEILLA
28.02.2014
Vapaa pääsy
rauhattomasti

OVET AUKI KLO. 18-22.00

PÄÄLAVA
19-15 Justice theory
20-15 Iida ja ihmisten kaltaiset olennot
21-15 Gary Detsamon Polkupyörä (ent. sietun siskot)
21-15 Cynkkalyptica

PIKKULAVA
19-15 Musavisa
20-15 Vesa Laakkonen stand up

Veturitalininkatu 6, 40100 JYVÄSKYLÄ
Yhteistyössä Jkl nuorisoyhteisö, srk sekä Nuortentalo

Käsi sydämellä: oletko sinäkin Kamala äiti?

Murrosikäisten vanhemmat jäävät usein yksin pohtimaan, miten vetää rajoja murrosikäiselle. Uusi vertaisryhmä antaa suunvuoron Kamalille äideille.

KAARINA HEISKANEN teksti
TANJA NIEMINEN kuva

Yhtenä päivänä se alkaa. Äsken niin avoimesti asioistaan puhunut lapsi vastailee ynsin ynähdyksin. Ovet paukkuvat. Nuoren huoneen lattialla velloo vaatteita ja laturin johtoja. Sniff – haiskahtaako se tupakalle? Ja äidistään on tullut siinä sivussa ihan kamala.

Mari Satosaari ja Tuija Telanne käynnistävät Jyväskylässä Kamalat äidit –vertaisryhmän murrosikäisten äideille. Ryhmä alkaa maaliskuussa ja kokoontuu kymmenen kertaa. Kokoontumisia on noin joka toinen viikko.

Kamatat äidit viittaa vaiheeseen, jossa lapsen mielestä ihana äiti onkin muuttunut murrosikäiseksi kasvaneen silmissä ihan kamalaksi. Myös äiti voi tuntea olevansa kamala. Mikä tässä nyt on mennyt pieleen, mitä olisi pitänyt tehdä toisin?

– Murrosikä voi tulla ihan päivässä ja yllätyksenä lapselle itselleenkin. Uusi tilanne vaatii vanhemmilla vahvuutta ja jämäkkyyttä. Pitää uskaltaa olla inhottava, sanoo Telanne.

Samanaikaisesti pitää harkita, miten nuorelle annetaan vapautta ja vastuuta ja millaisia kompromisseja tai vaihtokauppoja nuoren kanssa voi neuvotella.

Murrosikä ei kuitenkaan ole mikään mörkö.

– Kannattaa iloita siitä, että lasten ja nuorten kanssa elämä on rikasta – ei ole tylsää päivää!

Satosaari on huomannut työsään lastensuojelussa, että itsenäisestikin näyttävällä nuorella voi olla suuri aikuisen näkkö. Että joku toisissaan olisi kiinnostunut. Vanhemmat painiskelevat työkiireiden tai toimeentulohuolien kanssa, ja lasten ja nuorten kysymykset ja arkipäivän kuulumiset saattavat jäädä huomaamatta.

Satosaari ja Telanne – murrosikäisten äitejä itsekkin – huomauttavat, että murrosikäisten vanhemmilla ei ole luontaista vertaistukea. Päiväkodeissa ja alakouluissa on

Sosionomi Mari Satosaari ja kouluttajapöytäkirjailija Tuija Telanne ovat Kamalat äidit –vertaisryhmän ohjaajia. He tietävät, ettei nuorten kanssa ei ole tylsää päivää.

vanhempainiltoja, pikkulasten kaverien perheet tulevat tutuiksi, mutta nuorten kaverit ja heidän vanhempansa eivät enää olekaan tuttuja. Siksi kamalat äidit tarvitsevat vertaisryhmän, jossa voi pohdita vaikkapa koulunkäyntiin liittyviä asioita, kotiintuloaikoja, kielenkäyttöä, kaverisuhteita, tietokoneella istumista, päihteiden käyttöä.

**”Vuorovaikutus-
taidot ovat
koetteella.**

Vertaisryhmässä saa huomata, että muissa perheissä puhutaan samoja asioita ja koetaan samoja tunne- ja mielihyöskäjiä.

– Ei tarvitse kamppailla yksin, Satosaari ja Telanne toteavat.

Vertaiskokoontumissa pohditaan keskustellen ja toiminnallisin menetelmin arjen tuomia haasteita, vuorovaikutusta nuoren kanssa, isovanhempien roolia – sekä sitä, millainen oli äidin oma nuoruus. Varsinkin vuorovaikutustaidot saattavat olla koetteella.

– On tärkeää huomata kaikki se

hyvä ja toimiva, mitä perheessä on. Omista tunteista voi puhua, niin että nuorikin näkee aikuisessa ihmisen. Hyvän palautteen antaminen on tärkeää: sanotaan ääneen kaikki, mistä ollaan onnellisia, ja kiitetään nuorta.

– Kasvattaja voi joskus jämähtää toimimattomaan vuorovaikutustyyliin, ja silloin on peiliin katsoamisen paikka, Telanne sanoo.

Kamatat äidit –toiminta alkoi Oulun NNKY:ssä vuonna 2005. Ryhmät ovat suljettuja ja luottamuksellisia. Vertaisryhmien vetäjiä koulutetaan Raha-automaattiyhdistyksen tuella myös Jyväskylässä ja Helsingissä.

– Kamalat äidit on hyvä konsepti, jota on helppo soveltaa. Vertaisryhmä on uskonnollisesti ja aatteellisesti neutraali. Puhutaan vanhemmuudesta, toteaa Jyväskylän NNKY:n toiminnanohjaaja Tanja Nieminen.

Kamatat äidit –vertaisryhmä murrosikäisten äideille NNKY:llä (Puistotie 4) alkaa 5.3. klo 18.15. Maksuton. Tied. ja ilm. jklNNKY@elisa.net.fi 040 740 4472 www.kamalataidit.fi

Koe eteläisen Afrikan syke!

Seurakuntamatka Botswanaan 19.–30.9.2014. Matkalla tutustutaan Suomen Lähetysseuran työhön Botswanaan ja ihastellaan Afrikan kauneutta luonnonpuistossa. Oppaana nimikkolähtei Marja Alastalo. Hinta max. 2 000 euroa (sis. lennot, kuljetukset, majoituksen, aamupalan ja yhden lämpimän ruuan päivää kohden sekä yhteiset retkikohteet). Normaali matkustuskunto välttämätön (lennot max. 11 tuntia, siirtymäpaaleet linja-autolla noin 10 tuntia suuntaansa). Tied. ja ilm. 31.3. mennessä 040 560 9904sade.pirttimaki@evl.fi.

Symbolit ja kertomukset uskon ja Raamatun äidinkielenä

Symbolit viittaavat todellisuuteen, johon ei välittömästi voi tarttua ja jota emme voi kohdata muuten kuin niiden avulla. Opetusneuvos, rovasti Pertti Luumi la 8.3. klo 12–15 Kuokkalan kirkolla. Kahvit.

Jalkahoitola
Jalkataivas
Uutuus! Iona Spa-kehonpuhdistus
Muista lahjakortit ja kotikäynnit!
Mirja Jaakkonen, ih. jalkojenhoidon at
Soidinpolku 5, Palokka. Puh. 0400 439 961

KotiData
0600 950 50
1,48€/min+pvm/mpm
Autamme tietokoneasioissa.
Myös asiakaskäynnit!
Vaihe 040 750 7550

Läheisen itsemurha muuttaa lähipiirin elämän

KAARINA HEISKANEN teksti

Kun läheinen lähtee elämästä oman käden kautta, omaisilla on edessään pitkä ja usein yksinäinen taival. Mikään ole enää entisellään.

– Asian kanssa on hiljalleen opittava elämään. Itsemurhan tehneiden läheisillä on paljon yhteistä jaettavaa ja läpikäytävää. Heillä on usein yhteinen kokemus surusta, joka tuntuu repivän rikki, kertoo sairaalapastori **Pieta Haataja-Sachse**.

Hän ohjaa itsemurhan tehneiden omaisille tarkoitettua sururyhmääpsykologi **Jaakko Ilosen** kanssa. Sururyhmä antaa paikan, jossa voi jakaa kipeitä kokemuksia ja samalla saada välineitä surun työstämiseen ja omien tunteiden tunnistamiseen.

Sururyhmässä saavat tulla näkyviksi myös häpeän ja syyllisyyden tunteet, joita sureva mahdollisesti kantaa.

– Taakan jakaminen helpottaa, kun huomaa myös muiden olevan saman kauhun, kaipauksen ja rakkauden äärellä. Muistelemme yhteistä matkaa, jota läheisen kanssa on tehty. Jaamme iloisia ja vaikeita muistoja ja jätämme jäähyväisiä, Haataja-Sachse kertoo.

Sururyhmä itsemurhan tehneen omaisille Perheasiain neuvottelukuksessa (Kilpisenkatu 4). Kokoontumiskerrat 5.3., 11.3., 19.3., 9.4., 16.4. ja 6.5. aina klo 18–19.30 Ilm. ja tied. Pieta Haataja-Sachse 040 737 7942.

Ugandalaisnaisilla on omaa rahaa, kiitos Naisten Pankin

KAARINA HEISKANEN teksti

Naisten Pankki tukee Ugandassa naisten säästö- ja lainaryhmiä, ugandalaisista versioita kyläpankeista. Monella naisella on Naisten Pankin ansiosta omaa rahaa ensimmäistä kertaa elämässään. He osaavat kehittää talouttaan ja ovat oppineet uutta eläintenhoitodista ja markkinoinnista

Kirkon Ulkomaanavun tiedottaja **Ulla Kärki** kävi Ugandassa Naisten Pankin vapaaehtoisryhmän kanssa. Hän kertoo Jyväskylässä, mitä Naisten Pankin avulla on tehty.

Naisten Pankki Ugandassa pe 14.2. klo 18 Osuuspankin tiloissa Kauppakatu 22. Ilm. hannelle.haltia@kolumbus.fi tai tapahtuman Fb-sivulla.

K24
www.kotimaa24.fi

HIEROJA - KUPPARI
JALKOJEN HOIDON AMMATTI-
TUTKINNON SUORITTANUT
Sirkku Lahtinen
Väinönkatu 7 A 4
Puh. 615 220, 0400-647 547

**LAKIASIANTOIMISTO
VARATUOMARI
RIITTA KIVELÄ**
p. 0500 545 689, 014 645 234
Kauppakatu 2 D, 2. krs 40100 Jyväskylä
laki.riitta@kolumbus.fi
www.kivelä.fi
• perunkirjoitukset • kaupat
• lahjat • testamentit ym. lakiasianne
• palvelua myös kotikäynteinä

Yhteisvastuukeräyksen tapahtumia

HELMIKUU

Yhteisvastuukeräyksen esittelyä Nyrölään srk-illassa Mieskosella to 13.2. klo 18.30.

Perheen ulkoilutapahtuma su 16.2. Halssilan kirkolla klo 16 alkavan Pikkukirkon jälkeen. Paloauto (hälytysvarauksella), arpajaiset (1 € arpa), purkin kumoamista, vesipajasto, ongintaa, mäenlaskua (lumivarauskella). Grillimakkaraa (1 €), vohvelia + hillo/ kermavaahtoa (2 €) kahvin tai mehun kera.

Isoisten Yhteisvastuukeräytempaus ke 19.2. klo 17 alkaen Tikkakoskella.

Yhteisvastuun esittelyä Kuikan srk-illassa Pirttimäessä ti 18.2. klo 18.

Keräytempaus ke 19.2. Vaajakoskella klo 17.30 alkaen.

MAALISKUU
Laskiaistapahtuma su 2.3. Vaajakosken kirkolla messun jälkeen.

Laskiaistiainen hernekeittoilounas ti 4.3. Tikkakosken kirkolla klo 11–13.

Tapulintorin Yhteisvastuutapahtuma ti 4.3. klo 16–18 Kuokkalan kirkon kupeessa. Makkaranpaistoa ja onnenpyörä. YV -tuotteita ja huolinnukkeja. Klo 19 nuorten musiikkiesitys Yhteisvastuun hyväksi kirkossa.

Lyhtymäki päiväkodin pihamaalla Korpilahdella ti 4.3. klo 18. Kanttiin tuotto Yhteisvastuun hyväksi.

Isosten Yhteisvastuukeräytempaus ke 12.3. klo 17.30, Vaajakosken kirkko.

Neulassäpinät Keljonkankaalla (Neulaskodin pihalla) su 16.3. klo 14. Hupia perheen pienimmille, leikkikoiranäyttely, poni, kani, munkkia, kahvia.

Pihatapahtuma su 23.3. Vesangan koululla klo 14–16.

Lipaskeräys to 27.3. Kuokkalan kauppakeskuksella klo 15.30–18. Lipaskerääjät voivat ilmoittautua klo 15.15 Kuokkalan diakoniatöimistöllä.

Koikkotapahtuma la 29.3. klo 10–13 Vaajakosken kirkolla.

Candelan musiikki-ilta Tikkakosken kirkossa su 30.3. klo 18. Tuotto Yhteisvastuulle.

HUHTIKUU
Valoa-konsertti to 3.4. klo 18 Säynätsalon kirkossa, Jukka Helin ja Ilta Fuchs, Neulaset.

Yhteisvastuun lipaskeräys 4.–5.4. Tikkakosken S-Marketilla.

Kakkutempaus Keltinmäessä su 13.4.

Lipaskeräytempaus to 24.4. kauppojen edessä Korpilahdella.

Ti 18.2. klo 16.00–17.30

Arvofoorumi

Vastuussa ihminen, yhteisö vai yhteiskunta?
Aalto-salilla (Kauppakatu 30)

Panelisteina piispa **Simo Peura**, lapsiasiavaltuutettu **Maria Kaisa Aula**, kaupunginhallituksen puheenjohtaja **Riitta Mäkinen**, päätoimittaja **Pekka Mervola**, Jypin toimitusjohtaja **Kari Tyni**, rehtori **Meri Lumela** ja vs. diakonian työalasihteeri **Tero Reingoldt**.

Järjestäjänä

Jyväskylän seurakunta

yhteistyössä

KESKISUOMALAINEN
ksml.fi

yle Yle Keski-Suomi

Kahvitarjoilu alkaa kello 15.00.
Tilaisuuteen on vapaa pääsy. Tervetuloa!

RIPARIPIPLIAT www.piplia.fi

PÄIVITETTY KARTTA- JA LIITEOSAT!

Värikäs valikoima pienoisraamattuja

voimasanoja PIPLIA.

Farkkuraamattu ■ Raamatussa vetoketju ja oikea tasku.
Ristiaskelia DVD ■ Pipliaa ja stand up –huumoria.

Tilaukset myynti@piplia.fi, puh. 010 8386520

Suomen Pipliaseura | PL 54 | 00241 HELSINKI | www.piplia.fi | www.pipliakauppa.fi

onnenpyörä * hevosajelua * leikkikoiranäyttely * huolinnukkeja * musiikkia

Sukka-akatemia koolla

YHTEISVASTUU-OMPELUSEUROISSA HYVÄSSÄ SEURASSA

■ Tekisikö mieleni neulaa villasukat tai lapaset? Oletko etsinyt itsellesi sopivaa tapaa toteuttaa Yhteisvastuukeräystä? Nyt voit yhdistää nämä molemmat mukavat ja tärkeät asiat. Yhteisvastuupompeluseura jatkaa vanhaa perinnettä kokoontua yhteen hyvän asian tukemiseksi. Ideana on tehdä käsitoitaita, rupatella tai olla hiljaa, kahvitella ja laittaa ropensa yhteisvastuukeräykselle. Mukaan kutsutaan tyttöjä, poikia, miehiä ja naisia ikään katsomatta. Jos olet unohtanut silmukoiden luomisen tai kantapääntöön, ei se haittaa – apua saat paikan päällä. Yhteisvastuu-ompeluseura sunnuntaina 16.2. klo 18–20 Vanhassa pap-pilassa. Sen järjestävät Keskustan alueaseurakunnan diakoniatyö ja vapaaehtoiset ompeluseuranaiset.

Musiikkia kirkkoissa

MARIAN JA MIHAIL PETRESCU JA JONNA ORTJU JAZZMESSUSSA

■ Taulumäen Jazzmessussa soittavat romanialaisyyntiset mutta jyväs-kyläläistyneet veljekset; pianoa soittaa grammy-palkittu Marian Petrescu ja bassoa Mihail Petrescu. Messussa laulaa Jonna Ortju. Urkuja soittaa Petri Tiisanen. Messussa saarnaa Arto Viitala, liturgi on Tuomas Palola. Jazzmessu Taulumäen kirkossa sunnuntaina 16.2. klo 18.

HELMIÄ LÄHIMMÄISILLE

■ Nuoret jyvaskyläläiset musiikinopiskelijat konsertoivat Palokan kir-kossa torstaina 13.2. klo 13–14. Konsertti on osa Helmiuphallus-konsert-tisarjaa. Vapaaehtoinen ohjelmamaksu Yhteisvastuukeräyksen hyväksi. Konsertin jälkeen tervetuloa kahville Lähimmäisen Kahvitulalle.

VOIMAA JA ILOA MUSIIKISTA

■ Huhtasuon kirkossa kuullaan klassista pianolla Anlin Kallion esittä-mänä sekä perinteistä hengellistä musiikkia Antero Ohraisen ja Hannu Hietikon esittämänä. Päivän sanan, voimaa ja iloa musiikista, tuo Timo Hakanen. Kahvikonsertti Huhtasuon kirkossa on sunnuntaina 23.2. klo 16. Vapaaehtoinen ohjelmamaksu Huhtasuon diakonian hyväksi.

VALOA VAIKKEN NÄEKÄÄN – VOIMAA VIRREN SYVYYKSISTÄ

■ Tikkakosken kirkossa kuullaan virsi-improvisaatioita Valoa vaikken näekään -konsertti- ja lausuntatapahtumassa 23.2. klo 12. Improvisaatio-teoksen viiden Siionin virren pohjalta esittävät lausuntataiteilija Eevamaria Luode-Salonen ja kanttori Sulo Kolari. Lausunta ja urut vuorottelevat, soivat päällekkäin ja täydentävät toisiaan. Virsien elä-mäntunnot vaihtelevat kaipuusta ja kiitoksesta rajuun ahdistukseen. Siis-täisiin uskonkallion kokemus ja antautumisen ihme viitoitta-vat tietä kohti salattua Pyhää. Tapahtuma on osa Herättäjän pyhää, joka alkaa klo 9 Siionin virsien veisuulla ja jatkuu klo 10 Veisuumessulla. Siinä

Kaupunkiretriitti Luopumisen siunaus

Haluaisitko viettää viikonvaihteen hiljentymällä ja lepäämällä. Paastonaika kutsuu pohtimaan, mistä voisin luopua. Tervetuloa Hiljaisuuden rettriittiin 7–9.3. Keltinmäen kirkolle. Hiljaisuuden rettriitti merkitsee vetäytymistä arjen kiireestä hiljaisuuteen - ajan antamista yhteiselle rukoukselle ja omalle levolle. Rettriitti alkaa perjantaina 7.3. klo 18 ja päättyy 9.3. sunnuntain messuun. Yöymiset kotona, ruokailut kirkolla. Ohjaajina Eivor Pitkänen ja Hilikka Kautto. Retriitin hinta on 55 €, opiskelijat 40 €. Mukaan mahtuu 15 osallistujaa ilmoittautumisasijärjestyksessä. Ilmoittautu-minen 12.–21.2. Sivovat ilmoittautumiset www.jyvaskylanseurakunta.fi/ ilmoittautuu tai Aira Lehto 050 340 98 99. Peruutus tulee ilmoittaa 2.3. mennessä. Sen jälkeen tehdystä peruutuksista perimme täyden rettriittimaksun 55 €. Kaupunkiretriitin järjestää Keltinmäen alueaseurakunta.

Tapahtumat

13.2.–27.2.2014

TAULUMÄEN KIRKKO

Jazzmessu su 16.2. klo 18, Viitala, Palola, Marian Petrescu, piano, Mihai Petrescu, basso, Jonna Ortju, laulu, Petri Tiisanen, urut.
Messu su 23.2. klo 18.

HUHTASUON ALUESEURAKUNTA

HUHTASUON KIRKKO
Messu su 16.2. klo 10, Tervonen, Pekka Jokiranta, Mertanen, MMV-kuoro. Jyvaskylän Ev.lut.Opiskelijälähetysten 50-vuotisjuhlassa. Keittolounas (8 euroa). Lounastauon jälkeen **50-vuotis-juhla** n. klo 13.
Huoltamo 16.2. klo 16. Nuorille ja lapsi-perheille. Huoltamotiimi, O. Väättäinen.
Messu su 23.2. klo 10, Konsti, András Szábo.
Kahvikonsertti su 23.2. klo 16. Raamattu- ja lähetysilta ke 19.2. klo 18.30. Hämynen, Sinikka Keinänen

Lapset ja perheet:

Lapsityön kerhot lomalla viikolla 9!
Pikkukirkko lapsille hoitajineen ja perheineen to 20.2. klo 9.30.
Ekavauva-ryhmä ma klo 13–15. Tied. 050 301 8233.
Perhejumppis ti klo 10.
Aikuisten käsityökerho ti klo 18.
Perhekahvila ke klo 9.30–11.
Erkka-ilta erityistä tukea tarvitsevien lasten äideille to 13.2. klo 17.30.
Käsityöpaja aikuisille ja lapsille to 20.2. klo 17.30–19.30.
Ilm. iltaryhmiin 050 323 53555.

Kouluikäiset:

Viikolla 9 vietämme hiihtolomaa! Maanantai:
Sählyä klo 17–18, pojat 3–4 luokat klo 18–19, pojat 5–6 luokat klo 19–20, pojat 7–8 luokat
Toimintakerho tytöille klo 17.30–19. Tiistai:
Sählyä pojat 1–2 luokat klo 17–18.
Tyttyöjen liikuntakerho 2–4 luokat klo 18–19.
Keskiviikko
Kokki- ja Toimintakerho 3–5 luokkien tytöt ja pojat klo 17–18.30.

Nuoret:

Iso-, jatko- ja avustajakoulutukset to klo 17.30–18.30.
Nuortenilta to klo 18.30–20.30. Tied. 050 5497017.

Menovinkki

Martat ja Mariat keskus-televat Huhtasuolla
Näisten keskusteluryhmä Mariat ja Martat koolla 24.2. klo 18–19.30 Huhtasuon kirkolla. Kaikenikäiset naiset, tervetuloa! Lisätiedot elina. vepsalainen@evli.fi.

Ryhmätoimintaa:

Pietarin kilta ti 18.2. klo 18, ilta miehille. *Usko ja teot – Jaakob ja Paavali*: Simo Lampela.
Torstaitapaaminen to 6.2. klo 14, Siis-tonen.
Mariat ja Martat, Naisten keskustelu-ryhmä ma 24.2. klo 18–19.30.

Diakoniapäivystys

ti–ke klo 9–10.30, muuna aikana eli-na.vepsalainen@evli.fi, 050 549 7005. (Huom! Maanantaisin ei päiväystystä!)

HALSSILAN KIRKKO

Pikkukirkko ja YV-tapahtuma su 16.2. klo 16 (huom aika!) Konsti, Mertanen, Halonen ja lapsityö.
YV-tapahtumassa pelejä ja arpajaiset, vehvelia, ja makkaraa. Paloauto paikalla, hälytysvarauksella.
Kuoromessu su 23.2. klo 12
Leipäsuunnattal su 23.2. klo 16.

Lapset ja perheet:

Huom! Kerhot lomalla viikolla 9!
Lapsiparkki 2–6 vuotiaille lapsille ti klo 9–11.30. Ilm. edeltävän viikon torstaihin mennessä Elinalle 050 407 9126.

Perhekerho ke klo 9.30–11.
Muskarit torstaina aamupäivisin. Tied. 050 3409893.
Hukkaperän Pyhis, Hukkaperä 6D kerhohuonee, ti 18.2. klo 18–19.

Kouluikäiset:

Toimintakerho ma klo 18, 10–12-vuotiaille tytöille ja pojille.
Toimintakerho ti klo 18, 7–9 -vuotiaille tytöille ja pojille. Tied. 050 5497021.

Musiikki:

IloSet ke klo 12, Mertanen.
Enkelikellot ke klo 16.30, Salmela.
Ihanaiset ke klo 17.30, Salmela.
Majakka pe klo 18, Salmela, harjoitukset Vaajakosken kirkolla.

Menovinkki

Kuoromessussa gospel-kuoro Ihanaiset ja bändi
Kuoromessu on Halsi-lan kirkossa sunnuntaina 23.2. klo 12. Sen toimittavat Annemari Siistonen ja Maria Salmela. Pyhäkoulu messun aikana. Kahvit.

Ryhmätoimintaa:

Aamurukouspiiri ke klo 8.
Torstaitapaaminen, paritt.vk. to klo 13. Vierana to 27.2. Arvo Repo.
Raamattu- ja rukouspiiri, parill.vk. to klo 17.
Miesten tupa ke 19.2. klo 18. *Mies ja kolme rakkautta*, teol. tri Mauri Tervonen.

Diakoniapäivystys:

ma–ke klo 9–10.30, muuna aikana juha.halonen@evli.fi 050 549 7024.

KELTINMÄEN ALUESEURAKUNTA

KELTINMÄEN KIRKKO

Messu su 16.2. klo 10, Pitkänen, Jurva, Vuorenmaa, Seurakuntakuoro, pyhäkoulu, kirkkokahvit.

Aikuisrippikoulu su 16.2. klo 10, messu ja opetus Kristuksen seurassa.

Aamurukous ti 18.2. klo 8–8.30.
Taizé-rukoushetki ke 19.2. klo 18.
Taka-Keljon Lähetyspiiri ke 19.2. klo 18.30, Ylkäsellä, Myllylammenn. 2–4 B 37.
Hiljainen aamurukous to 20.2. klo 8–8.30.
Messu su 23.2. klo 10, Jurva, Salminen, Vuorenmaa, pyhäkoulu, kirkkokahvit.
Karjalaiset kertovat lähetystyöstä.
Aamurukous ti 25.2. klo 8. 8.30.
Hiljainen aamurukous to 27.2. klo 8–8.30.
Aikuisrippikoulu to 27.2. klo 18, *Pyhällä paikoilla*.

Mahdollisuus keskusteluun ja henkilökohtaiseen esirukoukseen jumalanpalveluksen jälkeen.

Lapset ja perheet:

Toiminta talvilomalla vko 9, ei muskarit.
Päiväkerhot tied. 050 372 5573 ja 050 412 1514.
Perheolkkari ke klo 9–11.
Perheolkkarin kirkkohetket Keltinmäki klo 9.15. (19.2., 19.3., 23.4., 7.5.).
Lapsi- ja perheyön tied. 050 340 0639.
Muskarit tied. 050 340 9898.

Kouluikäiset:

Tied. 050 549 7002.
Alakouluisten olkkari to klo 13–16. Tied. 050 549 7002.
Kylmästä lämpimään, alakouluisten avoimet ovat. Keltinmäki ti 25.2. klo 10–15. Ruokailu ja välipala. Maksu 2 €.

Nuoret:

Tied. 050 549 7010 ja 050 549 7030.
Liity ryhmään Facebookissa: Keltinmäen alueaseurakunnan nuorisotyö.
Perusisoiskoulutus ke 19.2. klo 17, (ei 26.2.).
Nuortenilta ke 19.2. klo 18.30, (ei 26.2.).

Ryhmätoiminta:

Lähetyspiiri ma klo 13.
Kädentaitoammu ke 19.2. ja 26.3. klo 9, tied. 050 340 9891.

Olohuone ke 19.2. klo 13–15. Jyvaskylän eläkkeensaajien yhdistyksen seka-kuoro Sointu ja Lauluveikot.
26.2. ei olohuonetta. Tied. 050 549 7032.
Maahanmuuttajat ti klo 10–12.

Menovinkki

Sointu ja Lauluveikot konsertoivat
Jyvaskylän eläkkeensaajien Ryn Sekakuoro Soinnun ja Lauluveikkojen konsertti kuullaan Keltinmäen kirkon Olohuoneessa keskiviikkona 19.2. klo 13–15. Aluksi tarjolla kahvia ja pientä purtavaa, vapaaeht. maksu.

Musiikki:

Kouluikäisten kuoro Näkkäri ke klo 15.30. Tied. 050 549 7049.
Seurakuntakuoro to 18–19.30. Tied. 050 521 5414.

Diakoniatyöntekijä:

Diakonin päiväystys ti klo 9–11 ja to 12–14, muulloin sop. mukaan, 050 549 7032, heidi.kallio@evli.fi.
Poikkeus: Tiistaina 25.2. ei päiväystystä. Heidi Kallio tavattavissa Keitaalla to 20.2. klo 11–13.30.

Menovinkki

Kylmästä lämpimään, alakouluisten avoimet ovat
Kortepohjan seurakunta-keskuksessa ma 24.2. klo 10–15 ja Keltinmäen kirkolla ti 25.2. klo 10–15.
Pelejä, kädentöitä, leikkejä ja yhteistä oleskelua. Ruoka noin klo 11, välipala klo 14. Maksu 2 € kerätään paikan päällä. Ei ilm, tervetuloa! Tied. Merja 050 549 7002 ja Riikka 050 412 1514.

KORTEPOHJAN SEURAKUNTAKESKUS

Hiljentymisasiaryhmä *Perjantain Puolipäivä* pe 14.2. klo 12–14. Raamattu ja päiväkirja mukaan. Tied. Laurio 040 709 4062.
Puuhamessu su 16.2. klo 16, Ridanpää, Vuorenmaa, Yli-Suanto.
Pappi paikalla to 20.2. klo 12.30–13.30.
Taizé-messu su 23.2. klo 16, Jurva, Vuorenmaa, kirkkokahvit.
Pappi paikalla to 27.2. klo 12.30–13.30.
Mahdollisuus keskusteluun ja henkilökohtaiseen esirukoukseen jumalanpalveluksen jälkeen.

Lapset ja perheet:

Toiminta talvilomalla vko 9.
Päiväkerhot tied. 050 408 8852 ja 050 380 0426.
Perheolkkari ma klo 9–11.
Perheolkkarin kirkkohetket Kortepoh- ja klo 9.30. (17.2., 17.3., 7.4., 12.5.).
Lapsi- ja perheyön tied. 050 340 0639.
Muskarit tied. 050 571 5155.

Kouluikäiset:

Tied. 050 549 7002.
Alakouluisten olkkari to klo 13–16. Tied. 050 549 7002.
Kylmästä lämpimään, alakouluisten avoimet ovat. Keltinmäki ti 25.2. klo 10–15. Ruokailu ja välipala. Maksu 2 €.

Nuoret:

Tied. 050 549 7010, 050 549 7030.

Ryhmätoiminta:

Lähetyspiiri ti klo 10–12. (paritt. viikot).
Tiistaitapaaminen ti klo 13–14.30. (paritt. viikot).
Torstaitkahvila avoinna klo 12–13.30. Tarjoilu maksuton.
Draamaryhmä Toivo ma klo 16. Tied. Anneli Malinen 040 826 8006.

Musiikki:

Lähde! kuoro nuorille aikuisille to klo 18–19.30. Tied. 050 549 7049.

Diakoniatyöntekijä:

Päivystys ti ja to klo 9–10.30, muulloin sop. mukaan, 050 549 7008, leena.hayri-nen@evli.fi. Ei päiväystystä 20.2. ja 27.2.

KYPÄRÄMÄKI- KÖHNÖ

Lapset ja perheet:

Talviloma vko 9. Kypärämäen toimitilat Työväenyhdistyksen tiloissa os. Erämie-henkatu 6.
Päiväkerhot tied. 050 408 8852 ja 050 380 0426.
Perheolkkari to klo 9–11.
Perheolkkarin kirkkohetket Kypärä-mäki klo 9.15. (20.2., 20.3., 24.4., 8.5.).
Lapsi- ja perheyön tied. 050 340 0639.

Kouluikäiset:

Tied. 050 549 7002.

Nuoret:

Tied. 050 549 7010 ja 050 549 7030.

Ryhmätoimintaa:

Saihokadun olohuone (Saihokatu 4) ti 18.2. klo 11–12, Aiheena Kalevala. Lou-nas klo 12–13, (3,50 €).
Huom. ti 25.2. ei toimintaa. Tied. ai-noleena.laitinen@evli.fi, 050 549 7026.

Diakoniatyöntekijä

Kypärämäen päiväystys Kortepohjan seurakuntakeskuksessa (Isännantie 4), ke klo 9–11. Tied. ainoleena.laitinen@evli.fi 050 549 7026. HUOM! 26.2. Ei päiväystystä.

RUOKE-KUOHU-VESANKA

Kuohun päiväpiiri ma 17.2. klo 13–15. Kuohun Kylätalolla. Tied. 050 549 7026.

KESKUSTAN ALUESEURAKUNTA

KAUPUNGINKIRKKO

Avoimna ke–pe klo 11–14.
Messu su 16.2. klo 10, Wuolilo, Ilvesmäki, Tenkanen. Musiikkia messun jälkeen klo 11.45, Heikki Niininen, viulu, Niko Tomppuri, laulu, Reeta Kinnunen, piano. Vapaa pääsy.
Virsi- ja lauluhetki ke 19.2. klo 12.
Nuorten messu ke 19.2. klo 19.
Viikkomessu to 20.2. klo 13.
Messu su 23.2. klo 10, Pirtala, Watia, Valtasaari.
Virsi- ja lauluhetki ke 26.2. klo 12.
Viikkomessu to 27.2. klo 13.

VANHA PAPPILA, Vapaudenkatu 26

Raamattupiiri kaikenikäisille ti klo 10. Ei 25.2.

Mallan kamari parilliset viikot, joka toinen torstai klo 14.
Leskien klubi to 27.2. klo 10–12. Eläke-ikäisille leskille. Tied. elina.lintulahti@evli.fi 050 340 0665.
Hanna-rukouspiiri ma 3.3. klo 18 Vanhassa Pappilassa, Anna-Maija Kuulas-maa ja Riitta Puukari.
Messuosasto to 6.3. klo 17. Keskustelua ja ideointia jumalanpalvelustehtävistä. Tied. alueaseurakunnan papeilta.
Fransiskus-ilta ke 12.3. klo 17. Tied. 050 375 4504 tai laatinen.liisa@gmail.com

Lapsille ja perheille:
Ei toimintaa vko 9.
Yliopistonkadun perhekerho to klo 9.30–11.30. (Yliopistonkatu 28, sisäpiha)
Lutakon perhekerho to klo 9.30–11.30.
Retkiperhekerho ke 19.2. klo 17.30
Halsilan hiihtomaassa. Mäenlaskua ja makkaranpaistoa.
Päiväkerhot ja ekavauryhmät, tarkemmat tiedot nettisivuiltamme.
Pappilan perhepyhäkoulu parittomilla viikoilla su klo 16. Seur. 16.2. ja 2.3.

Diakonia:
Päivystykset ma, ke ja to klo 9–11
Cygnauksenkatu 8. Lea Pietiläinen 050 549 7027, Elna Lintulahti 050 340 0665, Auni Pelkonen 050 549 7001, Susanna Pelkonen 050 549 7006.
Avoim aamukahvila ja käsityöpiiri (dia-konia ja lähetys) Keljon palvelutalon B-talon 4.krs. tiistaisin klo 10–12.

LOHIKOSKI
Lahjaharjun kappeli, Ukoniementie 2
Messu su 16.2. klo 12. Niiles-Hautanen, Valtasaari.
Lauluilta ke 19.2. klo 18. Valtasaari, Riitta Lampila, teetarjoilu.
Messu su 23.2. klo 12, Pirtala, Valtasaari, kirkkokahvit.

Lapsille ja perheille:

Ei toimintaa vko 9.
Perhekahvila Lohikosken kirkon asun-tosivessä ke klo 9.30–11.30.
Retkiperhekerho ke 19.2. klo 17.30
Halsilan hiihtomaassa. Mäenlaskua ja makkaranpaistoa.
Lapsi-, perhe- ja pyhäkoulutyön tied. johanna.kontinen@evli.fi 050 340 9895.
Muskarit Lohikosken kirkolla 1–2 v. to klo 9.30–10.15.
Satumuskari 3–4v to klo 10.15–11.

Lapsi-, perhe- ja pyhäkoulutyön tied. johanna.kontinen@evli.fi 050 340 9895.

Muskarit Yliopistonkatu 28, kerhotila Pikkuhilustit ma 15–15.45.

1v ma klo 15.45–16.15.
Kultahiput, pienet kehitysvammaiset ma klo 16.30–17.15.
Tied. terhi.hassinen@evli.fi, 050 340 9893.
Vauvat ke klo 15.45–16.15.
2v ke klo 16.15–17.
3v ke klo 16.15–17.
Tied. ja muskareiden hajapaikkojen tied. tiina.jarvinen@evli.fi, p. 050 571 5155.
Perheen talvitapahtuma Lehtisaressa su 9.3.

Kouluikäiset:

Ei toimintaa vko 9.
Kirkkokerho ma ja ti klo 17.30–19.30 (täynnä).
Tied. nuorisotyönohjaaja (vs.) kirsi-mar-ja-piippanen@evli.fi 050 595 3945.
Powerpark-retki 3–6-luokkalaissille la 10.5. Hinta 35 euroa. Ilm. netissä myö-hemmin.
Kouluikäiset:
Ei toimintaa vko 9.
Kerhot Yliopistonkatu 26B:ssa.
Puuha-/Kokkikerho ma klo 17–18.30.
Askartelukerho ti klo 17.30–19.
Bofferikerho to klo 16.30–17.30 Tanssi-sali Lutakossa.
Tied. kirsi-maria.piippanen@evli.fi 050 595 3945.
Powerpark-retki 3–6-luokkalaissille la 10.5. Hinta 35 euroa. Ilm. netissä myö-hemmin.

Nuoret:

Vko 9 ei normaalia viikkotoimintaa.
Nuortenilta avoinna ma ja ti 24–25.2. klo 13–17.
KINOS-Fest tapahtuma pe 28.2. klo 18–22 Veturitalleilla. Ilmainen.
Nuortenilta to klo 19–21, Yliopiston-katu 26B.
Nuorisotyön tied. teresa.muhonen@evli.fi, p. 050 549 7016, tai juha.koivuova@evli.fi p. 050 549 7004 ja nuorisoi- ja rippikoulutyön vastuupappi villettikkanen@evli.fi, p. 050 400 0013.

Menovinkki

Menovinkki

Kevätretki Saarijärvelle
Retkipäivä on 21.5.
Lähtö Palokan kirkolta
klo 10 ja paluu n. klo 17.30.
Tutustuminen Saarijärven
kirkkoon, opastettu kiertoa-
ajelu, vierailu säätyläismu-
seossa ja käsityökeskuksessa
sekä ruokailu ja kahvi. Hinta
20 e. Ilm. ja tied. Elina
Romar 040 560 9910.

Lapset ja perheet:

Talvilomaviikolla 9 ei ole kerhoja.

Perhepysäkit:

Ritoharjussa (Norolankuja 3 F) ti klo 9 – 11, Kirrissä (Kirrinpelto 1) to klo 9 – 11 ja Mannilassa (Mankolantie 3) ti 9.30–11.30.

Perhepysäkki kirkolla to klo 9–11.
Vauvapsäkki kirkolla ti klo 13–15.
Mammapsäkki Mannilassa ma 17.2. klo 18, äitien oma kohtamispaikka ilman lapsia.

Muskari ke Jokelan Pappilassa. Tied. Terhi Hassinen 050 340 9893
Pyhäkoulut: kirkolla, alakerran päiväkerhotilassa, su klo 10, Kirrin kerhopistees-
sä su 16.2. klo 16.

Aamuinen kirkkohetki lapsille ja perheille to 20.2. klo 09.30 kirkkosalissa.
Lapsi- ja perheyön tiedustelut Marja-Terttu Kivellä 040 5609908. Löydät meidät myös Facebookista!

Kouluikäiset:

Talvilomaviikolla 9 ei ole kerhoja.
Vapaista kerhopaikoista: Jokelan pappilan ma tyttökerhossa sekä ke ja to kokiikerhoissa kirkolla. Kysy Minnalta! Monitoimikerho on päättynyt.
Kerhotiedot: www.jyvaskylanseurakunta.fi/alueseurakunnat/palokka/kouluikaiset/kerhot

Lapsikuoro parill. viikoilla ke kirkon alakerrassa, seur. 19.2. klo 15–16.30.
Teatteriretki 3.–6.-luokkaisille.Mikkeliin: Lumikki ja 7 kääpiötä su 6.4. Mah-tuu 15 lasta. Ilm.17.2.–9.3. www.jyvaskylanseurakunta.fi/ilmoittaudu. Lisätiedot: Minna Junttila 040 773 9851.

Nuoret:

Perusisokoulutus ke 19.2. klo 17–18.30. **Peli-ilta** ke 19.2. klo 18.30–20.30. Hiihtolomaviikolla 9 ei isokoulutusta eikä peli-iltaa
Dino-ilta, nuoret aikuiset, to 20.2. klo 18–20.30.
Koulupaivystys ke klo 11.30–12.15 Palokan koulukeskuksessa

Nuorten säily ke klo 16.45–18 Jokelan koulun liikuntasalissa.
Isoviskonloppu kaikille isosille 14.–16.3 Koivuniemessä. Ilm. 28.2 mennessä: www.jyvaskylanseurakunta.fi/ilmoittaudu.
Lisätiedot: Paula Niemitalo 040 560 9909, Ilkka Göös 040 527 5382.

SÄYNAÄLSALON ALUESEURAKUNTA

Hautaus- ja virastopalvelut, Pappilantie 6: Avoinna ma ja ti klo 9-13, to klo 9-12 pe. 040 535 0047. Suljettu to 27.2.

SÄYNAÄLSALON KIRKKO

Runomessu su 16.2. klo 10, Romar, Laiho, Anna Kaukonen, Maire Lilja.
Lasten virsi -konsertti ti 18.2. klo 18.
Messu su 23.2. klo 10, Kärkkäinen, Tiua-sanen.

Menovinkki

Lasten virsi -konsertissa soivat uudet laulut
Konsertti on ti 18.2. klo 18 Sääntäsalon kirkossa. Konsertissa pääsee mukaan lau-lamaan ja leikkimään uusia lasten virsia Sääntäsalon, Kel-tinmäen ja Korpihadden lapsikuorojen ja kantoreiden kanssa. Koletti lapsikuorojen toiminnan tukemiseen.

Lapset ja perheet:

Päiväkerhot talvilomalla vklla 9
Päiväkerhot ti pappila
Perhekerho to klo 9.30-11.30 pappila
Tiedustelut 050 917 2802

Kouluikäiset:

Tiedustelut 050 407 0060

Ryhmätoiminta:

Olohuone ke klo 13 pappilassa.
19.2. *Kiinnostavat ja hyvät uutiset*,
26.2. *Laulusta voimaa*.
Raamattupiiri Johanneksen pojat su klo 18 pappila, paritt.vkot.
Naisten solu ke klo 18 pappila, parill. vkot.

Musiiikki:

Valon Laulu to klo 17–18, Sääntäsalon kirkko. Tied. 050 549 7035.
Neulaset to klo 18–19.30, Sääntäsalon kirkko. Tied. 050 549 7035.
Kanteleryhmä tied. 0400 669 146.

Diakoniatyöntekijä:

päivystys tiistaisin ja torstaisin klo 9–11 pappilassa, 050 598 0951, paula.kiviran-ta@evl.fi. Ti 25.2. ei päiväystystä.

NEULASKOTI

Tiilkutakkimessu su 16.2. klo 16, Ro-mar, Laiho, Pirttimäki.
Toivon torstai 20.2. klo 18.30. *Rukous – avoin kanava*. Matti Vääntinen, musiikki Heli Nieminen&Lähde!
Perjantairukous 21.2. klo 19.
Neulasehtou su 23.2. klo 16. *Raamattu arjessa*. Puheenvuoroja ja musiikkia. Kahvit. Vastuusta Keljonkankaan solu-laiset.

Lapset ja perheet:

Päiväkerhot ja vauvaryhmä talvilomalla viikolla 9.
Päiväkerhot ma.
Perherhymät: ensivaavaryhmä ti klo 10–12, taaperoryhmä ke klo 9.30–11.30, perhekerho to klo 9.30–11.30, tied. p. 050 917 2802.
Muskarit ma tied. 050 571 5155.

Kouluikäiset:

Kokkikerho 8–11v. ma klo 17.30–19. Tiedustelut 050 407 0060.

Nuoret:

Iltakahvila pe 14.2. klo 17–22.
Isokoulutus su 16.2. klo 13–17. Tiedustelut 050 407 0060.

Ryhmätoiminta:

Lähetyspiiri ma klo 13, parill. vkot.
Olohuone to klo 13.

Diakonia:

Diakonian vastaanotto ke 19.2. klo 12–13, to 20.2. klo 9–11, elina.fuchs@evl.fi 050 549 7015.
Neulaskodin ruokailu to 20.2.–6.3. klo 11–12.

TIKKAKOSKEN ALUESEURAKUNTA

Kinkerit Nyrölässä to 13.2. klo 18.30 Mieskosilla, Mäkituulentie 3.
Ystävänpäivän laulelot pe 14.2. klo 12 srk-salissa, Eläkelitien väki.
Päiväpiiri pe 14.2. klo 12.30 Tikkakosken Rauhanyhdistyksen talolla jylhänperällä.

Nuorten ilta pe 14.2. klo 18 pappilassa.
Messu su 16.2. klo 10.Vallipuro, Eevi-Riitta Kukkonen, Jaakonaho, Tahkola, Kottaraiset, Eläkeläisten kirkkopyhä, kahvit ja Eevi-Riitta esittelee ikäystävien toimintaa Tikkakoskella.

Sanan ja rukouksen ilta kirkossa su 16.2. klo 18.30, *Ansaitsematton armo*, Harri Alatupa, Vallipuro.
Kinkerit Kuikkassa ti 18.2.klo 18, Oksalas-sa, Töyryläntie 51.
Herättäjän pyhä su 23.2.

Klo 9 Siionin virsien veisuuta pari vart-tia, klo 10 Veisuumessu, saarnaa Risto Krogerus, Vallipuro, Vuorenoja, kirkko-kahvit, klo 12 *Valoa vaiken näekään –Voimaa virren syvyyksistä*, improvisaa-tioteos viiden vi rren pohjalta, lausun-taitaiteilija Evamarja Luode-Salonen ja kanttori Sulo Kolari.
MieliMaasta vertaisryhmä pappilassa ti 25.2. klo 18–20. Ryhmä masentuneille ja heidän omaisilleen. Vetäjänä Paula Matilainen p. 0408244561.

Musiiikki:

Rumpukerho kouluikäisille to klo 18.30 pappilan bänditilassa. Ilm. 040 560 9913.
Lapsikuoro ke 19.2. kirkolla klo 17–18. Kaikki mukaan!

Candela-kuoro to klo 18.30. Candela laulaa seurakunnan tilaisuuksissa. Mo-nipuolinen ohjelmisto, iloinen meininki! Uudet laulajat tervetulleita.
Lisätiedot: ilpo.vuorenoja@evl.fi 0405609913

Diakonia:

Työtupa tiistaisin seurakuntasalissa klo 12–16. Laulavia vieraita Uuraisten seura-kunnasta klo 14.
Miestenpiiri ti pappilassa klo 13.
Päiväpiiri ke 19.2. klo 13 pappilassa.
Aamuhartaus ja aamukahvi toklo 10 kirkolla.
Lukupiiri ke 26.2. klo 13 pappilassa.
Diakoniatyöntekijän vastaanotto.
Ajanvaraus 040 560 9916 tai marja-liisa.jaakonaho@evl.fi.

Lapsi- ja perhetyö:

Talvilomaviikolla 9 ei ole kerhoja.
Ekavaavaryhmä Pallerot kirkolla ti klo 13–15.
Turinativat kirkolla ke ja to klo 9.30–11.30.
Turinatupa Puuppolaassa, Takalantie 2, ti klo 9.30–11.30.
Puuppolan pyhäkoulu ma 17.2. klo 18, Takalantie 2. Jatkuu parillisilla viikoilla.
Lisätiedot: Eija Simpanen 040 560 9914.

Kouluikäiset:

Kerhotuokilla löytyy seurakunnan nettisivuilta. Syksyllä alkaneet kerhot jatkuvat.
Hengari 5.–6.-luokkaisille Puuppolan kerhotilassa, Takalantie 2, ke klo 14–16.
Rumpukerho kouluikäisille ti klo 18.30 pappilan bänditila. Ilm. 040 5609913.
Teatteriretki Mikkeliin, Lumik-i ja 7 kääpiötä su 6.4. Retki
3.–6.-luokkaisille. Tikkakoskelta mahtuu 15 lasta. Ilm.17.2.–9.3. www.jyvaskylanseurakunta.fi/ilmoittaudu. Lisätiedot: Outi Pirttimäki 040 560 9915.

Menovinkki

Lumikki ja 7 kääpiötä odottavat teatterissa
Teatteriretki Palokan ja Tik-
kakosken 3.–6.-luokkai-sille sunnuntai 6.4. vie katsomaan Lumikka Mik-
kelin teatteriin. Ilm. 17.2.-
9.3. osoitteessa: www.jyvaskylanseurakunta.fi/ilmoittaudu.
Tied. Minna Junttila 040 773 9851 ja Outi Pirttimäki 040 560 9915.

Nuoret:

Nuortenilta pe 14.2. klo 18–21.
Oloilait ti klo 18–21. Tule olemaan, pe-laillemaan, rupattelemaan ja laulamaan!
AfterSchoolClub ti 18.2. klo 14.30–18. Tule tekemään läksyt tai muuten vain käymään! Kokoontuu parillisilla viikoilla.
Iltakahvila yhdessä kaupungin nuori-sopaheluiden kanssa pe 21.2. klo 18–20 kirkon alakerrassa.
Isokoulutus, YV-keräys ke 19.2. klo 17–20.
Tied. Niko Heiniluoma 040 760 5098.

VAAJAKOSKEN ALUESEURAKUNTA

Messu, Tölskän kirkkopyhä su 16.2. klo 10. Rossi, Partanen, Seniorit, Tölskän pyhäkoululaiset.
Messu su 23.2. klo 10. Huttunen, Par-tanen.

Jeesus: Tie, totuus ja elämä to 27.2. klo 18.30–20 kirkolla. Kari Valkonen, musiik-ki Saara Mörsky. Kahvi klo 18. Luentosar-ja Johanneksen evankeliumista.

Diakonia:

Keskiviikkokerho 19.2. Jyskän srk-koti, klo 13.
YV-tempaus ke 19.2. Kokoonnumme kirkolle klo 17.30, jonka jälkeen lähde-tään yhdessä keräämään. Tule mukaan!
Keskiviikkokerho 26.2. Vaajakosken kirkko, klo 13.
Päivystykset:
Vaajakosken kirkko, ke ja pe klo 9–10. marja-leena.liimatainen@evl.fi, 040 560 9926.
Jyskän srk-koti, ti ja ke klo 9–10. ulla.palola@evl.fi 040-560 9927.
Pyydettyäessä kotikäyntieä. Tarkat päi-
vystystiedot löytyvät toimittilojen ilmoi-tustaululta tai diakoniatuomiston ovesta.

Musiiikki:

Rumpukerho kouluikäisille to klo 18.30 pappilan bänditilassa. Ilm. 040 560 9913.
Lapsikuoro ke 19.2. kirkolla klo 17–18. Kaikki mukaan!

Lähetys:

Lähetyspiiri ti 18.2. kirkko, klo 13.

Ryhmätoimintaa:

Miesten raamattupiiri to 20.2. klo 12.
Miestenpiiri to 27.2. klo 18.30.

Seurakuntaillat:

Oravasaari ke 26.2. klo 18.30 Mirja ja Seppo Raitasella, Pohjolanraitti 84.

Päiväpiirit:

Leppälähti pe 28.2. klo 12.

Varhaiskasvatus

Vapaita kerhopaikoja voi tiedustella varhaiskasvattajiltamme.

Perhepysäkit

Kirkolla ja Jyskässä ti klo 9–11 Kaunisharjussa to klo 8.30–11 (Kaunis-harjussa ei pysäkkiä 20.2., 27.3. ja 15.5.)
Vauvaryhmä kirkolla ti klo 13–14.30.
Iltaaperkerho ti klo 17.30–19.
Muskarit tiistaisin, tied. Terhi 050 340 9893. HUOM! Vauvamuskarissa tilaa!
Pyhäkoulut
Tölskässä, Mutkatie 14, su klo 14, Kaunisharjussa kerran kuukaudessa su klo 10.
Lisätietoja ja ajat nettisivuiltamme.

Kouluikäisten kerhot keväällä:

Kokkikerho 1–6 lk. Jyskän seurakunta-kodilla ti klo 17–18.30.
Askartelukerho 1–3 lk. kirkolla ke klo 15–16.

Sählykerho 1–3 lk. Jyskän koulun liikun-tasalissa ke klo 16–17.

Monitoimikerho 1–6 lk. kirkolla to klo 17.30–19.

Kokkikerho 1–6 lk. kirkolla pe klo 16.30–18.

Kysy vapaita kerhopaikoja: satu.harju-la@evl.fi p. 040 558 2542

Juhlitaan ystäväyyttä yhdessä pe 14.2. klo 12–15 Vaajakosken kirkon nuorisoti-loissa. Kaikille 7–12 vuotiaille.

Nuoret:

Lisätietoja nuorisotyöstä antavat nuori-sistyönohjaajat Jonna Göös 040 560 9925 tai Pasi Toivola 040 7785178.

Musiiikki:

Musiikkiryhmät Vaajakosken kirkolla:
Kanteleryhmä kevään aloituksesta tied. Ulla Honkonen 0400 669 146.
Toivon siivet -orkesteri ti klo 18.30–20.30.
Naisen aseman muuttuminen sodan melskeissä su 16.2. klo 15, FM Kirsi-Maria Hytönen (Väitöskirjatutkimus *Väsymys-tä ja iloa, palikatytön merkityksiä naisten muistoissa 1940-luvulta*).
Avoim kohtamispaikka aamiaisineen ti 18.2. klo 9–11. Kirjautuuss, Anita Särkkä.

Tuunaus- ja taidetyöpaja ti 18. 2. klo 17.
Avoim kohtamispaikka aamiaisineen ti 25.2. klo 9–11.Sampo – Raudan valmis-tus, Antti Knuuttila.

Kamalat äidit – vertaistukea murros-ikäisten äideille ke 5.3. alkaen noin joka toinen viikko klo 18.15 NNKY:llä. Ilm. ja tied. toiminnanohjaaja. www.kamalataidit.fi.

Jyvaskylän Kristilliset eläkeläiset
Israel-aiheinen tilaisuus Keskussrk-talolla (Yliopistontk. 12) ma 17.2. klo 14. Kahvi klo 13.30. Ulla Peltonen ja Osmo Vääntinen, Lähteellä-kuoro.

Jyvaskylän Rauhanyhdistys
www.jkryrj.net, 044 505 0653

Seurat su 16.2. klo 16, ry.
Seurat ke 19.2. klo 19, ry.
Nuorten perjantai pe 21.2. klo 19, ry.
Seurat la 22.2. klo 19, ry.
Uudet laulut ja virret sekä seurat su 23.2. klo 16, ry.
Seurat ke 26.2. klo 19, ry.

Kansan Raamattuseura
Sanan Kulma, Seminaarinkatu 19

Päiväkahvit Sanan Kulma ti 18.2. klo 13.30. Kahvit klo 13. *Anteeksiantaminen*, Timo Hakanen. Emäntä Helena Kallio-Hakanen, juonto Leena Nokka, musiikki Aulis Tuimala, Eija Rantatalo, mukana Inkeri V-J.

Raamattupiiri Sanan Kulma klo 10 pe 21.2., 7.3., 21.3., 4.4. ja 25.4.
Bussiretki Kairosmajalle Pyhäntunturiin 1.–8.3. Ilm. Hellevi Maliselle 040 740 6328 tai helmali@suomi24.fi

Keski-Suomen ev.lut. Kansanlähetys
Lähetyskoti, Kauppakatu 13, (014) 620 801, ksuomi@sekl.fi, <http://keski-suomi.sekl.fi>. Toimisto auki ti ja to klo 10–14.

Yhteiset

Aikuistyö

Vesalan veljespiiri ma 17.2. klo 18 Vesa-lan kurssikeskuksessa.

Aseman Pysäkki

Hannikaisenkatu 27–29, Diakoni Jukka Rantanen, 050 360 3484, jukka.ranta-nen@evl.fi

Avoim toiminta arkinis klo 11–15.

Teemoitettua päiväohjelmaa
Askartelua ma klo 13 kerran kuusa.
Laulutunti ti klo 14 parillisella viikolla.
Rukouspiiri ke klo 12 joka viikko.
Papintunti to klo 14 joka viikko.
Lenkkiryhmä pe klo 12.
Tieto-Visa pe klo 13.30.
Yksinäisten ilta la 15.2. klo 18. *Mitä sinulle kuuluu?* -keskusteluilta.

Diakonian vanhustyön kehittämis-hanke

Diakonissa Eevi-Riitta Kukkonen, 050 300 3590, eevi-riitta.kukkonen@evl.fi
Osallisuudien kahvihuone ti 18.2. klo 14–16, Cygnaeuskenk. 8. *Käsitöet suku-polvien keuhissa*, Irma Äyräväinen, Katja Pynnönen, Kukkonen. Tuo aiheeseen liittyvä käsityö tai kuva siitä.

Ikääntyvän ihmissuhteet -keskustelu-ryhmä ma 24.2. klo 14–15.30 Keskus-seurakuntatalolla, Yliopistontk. 12. *Mistä elämän eväitä*, Mairit Sorjonen ja Katja Pynnönen. Tied. 050 300 3590, 044 785 0196.

Kristilliset järjestöt

Herättäjä-Yhdistys

Kristillisen opiston kirkkopyhä su 16.2. klo 11 Kuokkalan kirkossa. H-Y:n toi-minnanjohtaja Simo Juntunen saarnaa. Ruokailu ja seurat kirkolla. Klo 14.30 opistolla opiston kannatusyhdistyksen vuosikokous.

Herättäjän kirkkopyhä su 23.2. Tikka-kosken kirkolla, katso tarkemmin alue-seurakunnan tapahtumat!

Jyvaskylän NNKY

Puistotori 4, Toiminnanohjaaja Tanja Nieminen, 040 740 4472, jklnnky@elisanet.fi, www.ywca.fi paikal-lisyyshdistykset/jyvaskyla
Naisen aseman muuttuminen sodan melskeissä su 16.2. klo 15, FM Kirsi-Maria Hytönen (Väitöskirjatutkimus *Väsymys-tä ja iloa, palikatytön merkityksiä naisten muistoissa 1940-luvulta*).
Avoim kohtamispaikka aamiaisineen ti 18.2. klo 9–11. Kirjautuuss, Anita Särkkä.

Tuunaus- ja taidetyöpaja ti 18. 2. klo 17.
Avoim kohtamispaikka aamiaisineen ti 25.2. klo 9–11.Sampo – Raudan valmis-tus, Antti Knuuttila.

Kamalat äidit – vertaistukea murros-ikäisten äideille ke 5.3. alkaen noin joka toinen viikko klo 18.15 NNKY:llä. Ilm. ja tied. toiminnanohjaaja. www.kamalataidit.fi.

Jyvaskylän Kristilliset eläkeläiset
Israel-aiheinen tilaisuus Keskussrk-talolla (Yliopistontk. 12) ma 17.2. klo 14. Kahvi klo 13.30. Ulla Peltonen ja Osmo Vääntinen, Lähteellä-kuoro.

Jyvaskylän Rauhanyhdistys
www.jkryrj.net, 044 505 0653

Seurat su 16.2. klo 16, ry.
Seurat ke 19.2. klo 19, ry.
Nuorten perjantai pe 21.2. klo 19, ry.
Seurat la 22.2. klo 19, ry.
Uudet laulut ja virret sekä seurat su 23.2. klo 16, ry.
Seurat ke 26.2. klo 19, ry.

Kansan Raamattuseura
Sanan Kulma, Seminaarinkatu 19

Päiväkahvit Sanan Kulma ti 18.2. klo 13.30. Kahvit klo 13. *Anteeksiantaminen*, Timo Hakanen. Emäntä Helena Kallio-Hakanen, juonto Leena Nokka, musiikki Aulis Tuimala, Eija Rantatalo, mukana Inkeri V-J.

Raamattupiiri Sanan Kulma klo 10 pe 21.2., 7.3., 21.3., 4.4. ja 25.4.
Bussiretki Kairosmajalle Pyhäntunturiin 1.–8.3. Ilm. Hellevi Maliselle 040 740 6328 tai helmali@suomi24.fi

Taika-Petteri ja Nikke Hakkarainen kiertävät kouluilla puhumassa tärkeää asiaa, mutta huumorilla. Esityksessä on kaksi pääajatusta. Se, ettei kannata jäädä yksin miettimään asioita, jotka askarruttavat mieltä ja se, että pienillä hyvillä teoilla voi olla suuri merkitys.

Tekstaritupulta voi kysyä nimettömänä

■ TIINA LAMMINAHO teksti

Tekstiviestitukipuhelin Tekstaritupu syntyi kymmenen vuotta sitten Helsingissä, melkein pä vahingossa. – Paikallinen erityisnuorisotyöntekijä huomasi vastailevansa nuorten kysymyksiin tekstiviesteillä. Vuonna 2004 tarkoitusta varten otettiin oma kännykkäliittymä, **Maara Kosonen** Poikien ja tyttöjen keskukselta kertoo.

Nykyään Tekstaritupun rinnalla toimii Nettiupu. Tupulle lähetettävät kysymykset voivat olla mitä vain lasten ja nuorten elämään liittyvää. Vastaajina on koulutettuja seurakunnan työntekijöitä, Jyväskylässä nuorisotyönohjaajia.

▶ Jyväskylän Tekstaritupu
040 1326010

Huumori vie sanomaa pienistä hyvistä teoista

Jos joku asia mietityttää, ei kannata jäädä itsekseen miettimään. Asioista kannattaa jutella jollekin, ja jos ketään juttukaveria ei löydy, Tekstaritupu on hyvä vaihtoehto, kertoo Taika-Petteri alakoululaisille.

■ TIINA LAMMINAHO
teksti ja kuva

Taika-Petteri eli **Petteri Hakanen** kiertää kouluilla puhumassa jutteleminen ja pienten hyvien tekojen merkityksestä. Mukana ovat ”avustajat” Nikke Hakkarainen ja Jakke Jääkarhu. Samalla juhlitaan tekstiviestitukipuhelin Tekstaritupun kymmenvuotista olemassaoloa.

Taika-Petterin esityksessä on vatsastapuhumista, jonglöörausta, beatboxausta, taikatemppuja ja paljon lämminhenkistä huumoria sekä tietenkin vuoropuhelua

yleisön kanssa.

– Asia menee paljon paremmin perille huumorin avulla kuin vain puhumalla, Hakanen toteaa.

Vaikka kiertueelle on lähdeTTY Tekstaritupun juhluvuoden merkeissä, ei juhluvuosi ole esityksen ainoa sisältö.

– Esityksessä on kaksi pääajatusta. Se, ettei kannata jäädä yksin miettimään asioita, jotka askarruttavat mieltä ja se, että pienillä hyvillä teoilla voi olla suuri merkitys. Pienet hyvät teot saavat aikaan muun muassa sen, että jokainen uskaltaa olla oma itsensä, eikä kenenkään tarvitse esittää mi-

tään. Kolmantena asiana nousee esille toisten kannustamisen tärkeys.

Koululaiset saavat itse miettiä, mitä pieniä hyviä tekoja voi tehdä toisten hyväksi niin, että toisilla on hyvä olla. Hakanen mukaan jokaisella koululla on esitetty ideoita; lapset esittävät hyviksi teoiksi esimerkiksi leikkiin mukaan ottamisen, työrauhan antamisen ja lohduttamisen, jos toisella on murheita.

– Olen kiertänyt Helsingissä keskenään hyvin erilaisissa kouluissa, mutta kaikissa vastaanotto on ollut hyvä. Lapset lähtevät mukaan

ja esittävät omia ideoitaan hyvistä teoista, vaikka salissa olisi kuuntelemassa 500 oppilasta, Hakanen kertoo.

Kiertue on alkanut Helsingistä, mutta esitys sopii hyvin myös paikkakunnille, joissa Tekstaritupu ei toimi.

– Teemat eivät liity vain Tekstaritupuun vaan sopivat hyvin esimerkiksi kiusaamisen vastaiseen Kiva koulu-toimintaan.

Tekstaritupua ylläpitävät seurakunnat ja sitä koordinoi Poikien ja tyttöjen keskus. Tällä hetkellä Tekstaritupu toimii lähes 50 paikkakun-

nalla. Jyväskylässä se on toiminut kolmen vuotta ja viestejä tulee vuosittain nelisensataa.

– Viestien määrä ei ole ratkaiseva tekijä, vaan lasten ja nuorten auttaminen. Jos joku saa apua ongelmaansa, palvelu on hyvä, erityisnuorisotyönohjaaja **Jussi Maasola** Jyväskylän seurakunnasta toteaa.

– Monesti syntyy viestiketjuja eli vastausviestin jälkeen tulee uusi kysymys ja siihen taas vastataan. Uskoisin, että tällainen palvelee etenkin hiljaisia nuoria, kun kysymyksen saa lähettää tekstiviestinä nimettömästi, Maasola sanoo.

Elämästä

Isiä pitäisi rohkaista jäämään enemmän kotiin

■ SIRPA KOIVISTO teksti
MIKKO AUVOMAA kuva

Olen **Mikko Auvomaa**, 36 vuotta. Perheeseeni kuuluvat vaimo **Mila** sekä lapset **Selja**, 5 ja **Pihla**, 3. Työskentelen ykköspäivämiehenä Silja Linella. Elämä rytmittyy työhön ja vapaa-aikaan. Olen kymmenen päivää töissä laivalla ja kymmenen päivää vapaalla. Työssä on omat hyvät ja huonot puolensa. Parasta on se, että vapaalla voin olla täysipainoisesti lasteni kanssa aamusta iltaan. Kansipäilytyksessä on paljon nuorta porukkaa, joten isyys- ja muihin perhevapaisiin työnantaja suhtautuu myönteisesti.

Viihdyt kotona lasten kanssa. Viime vuonna olin koti-isänä kahdeksan kuukautta, kun vaimoni palasi työelämään. Myös lapsista on mukavaa, että välillä isä hoitaa heitä. Olen suunnitellut, että siirtyisin tekemään lyhennettyä työaika, jolloin kymmenen työpäivän jälkeen olisi 30 päivää vapaata.

Isiä pitäisi rohkaista enemmän jäämään kotiin. Valitettavasti miesvaltaisilla aloilla ei kannusteta perhevapaisiin. Moni mies perustelee kotiin jäämättömyyttään taloudellisilla syillä, mutta mielestäni kysymys on enemmän arvovallasta, siitä mikä on elämässä loppujen lopuksi tärkeää.

Olemme käyneet lasten kanssa paljon seurakunnan kerhoissa. Usein olen ollut ryhmissä ainut mies, mutta se ei ole estänyt solmimasta vahvoja ystävyssuhteita muiden vanhempien kanssa. Keljon kirkon lakkauttaminen oli todella ikävää, sillä nyt alueella ei ole yhtään luontaista kohtaamispaikkaa pienten lasten vanhemmille. Kerhoissa sai vertaistukea ja pystyi solmimaan sosiaalisia suhteita hengellisyyttä unohtamatta. Keltinmäkeen ja keskustaan on turhan pitkä matka, sillä vaunujen kanssa liikkuminen kahden lapsen kanssa ei ole helppoa. Toivon, että Keljon alueelle saataisiin korvaa-

vat tilat jostakin entisen kirkon läheisyydestä. Tarvittaisiin ennakkoiluulottomia ratkaisuja, jotka eivät kaatuisi pelkästään rahaan.

Keljon tilanne näyttää muutenkin huonolta. Muutimme aikanaan tänne osin siksi, että päiväkotia, koulu ja kirkko ovat lähellä. Nyt myös koulun ja päiväkodin kohtalo on vaakaalaudalla.

Lapset ovat kotona ollessani kahdena aamupäivänä viikossa päiväkodissa, joten silloin minulla on aikaa hoitaa asioita ja harrastaa liikuntaa. Käyn mielelläni uimassa ja nyt talvella luistelemassa Jyväskylällä.

Mikko Auvomaa

Laivalla työskentelevä Mikko Auvomaa haluaa kannustaa pienten lasten isiä käyttämään enemmän perhevapaita.